

શ્રી જૈન આત્માનંદ પ્રકારી

સ્વસ્ત્ર

પુસ્તક ૪૭ રૂ.

અંક ૧૦ મે.

તા. ૧૪-૫-૫૦

કાંત ૨૦૦૬.

આત્મ
સ. ૫૪

વેશાખ

વાર્ષિક લાવાજમ ૧૧. ૩-૨-૦ પાસેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
તાયનગર.

जैन नुक्ति संग्रह का.

१ श्री महानीरसवामी जिन सतवन	...	(ले. श्रीमह विजयलभिष्ठस्त्रीश्वरज्ञ महाराज)	१८५
२ अंतरिक्ष पार्श्वनाथज्ञ तीर्थ ...	...	(ले. जंग्युविजयज्ञ महाराज)	१८६
३ ततावभेद	...	(ले. आचार्यांश्री विजयकरतूरस्त्रिज्ञ महाराज)	१८४
४ भगवानने काश वहावुँ छे ? ...	...	(ले. विनयविजयज्ञ महाराज)	१८६
५ अनागमिक साहित्यने धृतिलाप	...	(प्रो. हीरालाल रसिकदास कापडीया एम. एम.)	१८७
६ चारुशीवा रमणी रत्ने ...	...	(ले. मोहनलाल हीपयंद चोकसी)	२००
७ साहित्य प्रकाशन भाटेना अभिप्राये	...	... ... (सभा)	२०४

जैन सस्तुं साहित्य अने धनामी निर्णय संबंधी.

प्रथम “श्री लैनेतो अनेकान्त धर्म” उपरना निर्णयं जे जे अंधुओना आवेला तेमां श्री हृदिसत्य लट्टाचार्य हावरानिवासी अंधुनो निर्णयं परिक्षण कमिटींसे सर्वं ऐत दरायाथी इ. ४००) धारा प्रमाणेनुं वेतन। तेमने आपवानो निर्णयं करवामां आवो छे. धीम चार अंधुओ आपवाने पर्याश पर्याश इपीया भण्णा इ. २००) आपवा निर्णयं थयो छे.

भाजे निर्णयं “श्री नमस्कार महामन्त्र” लेवानो निर्णयं थयो छे, जे भाटे विद्वान भुनि-महाराजो लैन-लैनेतर विद्वाने विग्रेने भण्णा कुल खण्ड आमंत्रणं पत्रे. मोहनलाल अशाऊ शुद्ध १५८नी अद्वैत ते निर्णयं भेडलवा मुक्त दरावी छे. परिक्षण कमिटी सर्वं ऐत जे अंधुनो ते निर्णयं नक्की करेते ते अंधुने इ. १०००) वेतन आपवामां आवशे. वधारे विस्तारपूर्वक इकिक्त आवता अंकमां आपवामां आवशे.

४००-४०१ लीन ४०२-४०३ लीन

आ सखामां नवा सभासहोनी वृद्धि केम थती जाय छे ? नवा थनारा जैन अंधुओ
अने ७हुनोये जाणुवा जेवुं अने सखासह थहुं सेनो सुंदर नवीन नवीन
थथोना लाभ लेवा नअ सूचना.

सं. २००२-२००३-२००४ एत त्रिं आलिमां ने वर्षो अने आ वर्षना रिपोर्टमां ज्ञानाच्या प्रमाणे
सुंदर सचित्र इ. ४४) नी किंमतना श्री वसुदेवहिंडा वगेरे शुभारे छरोंह भानतीय सभासहो (पेटन
साहेयो अने लाधइ भेघराने इ. सतावीश हमरना अथो भेट आपवामां आव्या छे अनेः—

आ वर्ष (सं. २००६ नी सालमा) गया “आमानंद प्रकाश ” अंकमां ज्ञानाच्या प्रमाणे
श्री दमयती चरित्र (सचित्र) वगेरे चार अथो किंमत इ. १३-८-० तेत्रा ज सभासहोने इ. ११०) ना अथोनो आलिमो भेट भेडलवामां आव्या छे तेमनः—

आवता वर्ष (सं. २००७ नी सालमा) श्री श्रेयांसनाथ प्रलु चरित्र सचित्र सुंदर अंथ
जेनी किंमत सुभारे सात इपीया थशे साये श्री लैनकथारल डेप (सम्झूनुं सुंदर रवृप तेना शुण्णा,
लागता दोषो तेना उपर विनिध दरेक शुण्णा उपर एक एक विस्तारपूर्वक सुंदर कथाओ तेनो प्रथम भाग
जे एक अंथोनी किंमत पञ्च सुभारे छ इपीया थशे अने अथो भण्णा सुभारे इ. १३) ऐ अथो छायाप छे. ते
अभारा सभासहोने अने नवा थनारा लाधइ भेघराने भेट आपवाना छे वणीः—

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-બાવનગર ...

વીર અં. ૨૪૬૬.

વૈશાખ

કુલાંક ૪૭ મુલું

વિષણુ સં. ૨૦૦૯.

:: ૧૦. ૧૫ મી જે ૧૯૫૦ ::

આંક ૧૦ મેટી

શ્રી મહાવીરસ્વામી જિન સ્તવન.

(રાગ-રાખના રમકડા)

વીરનાં વયણું મારા મનમાં રમતાં રાખ્યાં રે;
જન્મ મરણના હૃદાખ હટાવા, પ્રલુબે અમૃત લાખ્યાં રે. વીરનાં ૧
દોડો એલે અમૃત ધીણું, એ અમૃત નહિ માનું;
શિવસુખનાં જે સ્વાદ ચણાવે, તે અમૃત દીવ આણું રે. વીરનાં ૨
વિપ્ય વિપતું ઊર ઊતારે, ધર્મ અમૃત તે ઠાણીએ;
પાણીને વલોવી જીલાં, માખણ કઢો કેમ લહીએ રે? વીરનાં ૩
સ્યાહ્વાદ સસ નયથી ભળીયું, પુષ્પે એ મને ભળીયું રે;
ધર્મ પ્રણાદ દ્વારેથી ગળીયું, નિજ લાયે દીવ હળીયું રે. વીરનાં ૪
આત્મ કમલ એ અમૃત મીઠું, પીને શિવપુર દીઠું;
દળિધ્વિલાસ રદ્ધો જ્યાં અગણિત, તે જગ અમૃત મીઠું રે. વીરનાં ૫

—૫. આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયલાલધમૂરીધરણ મહારાજ

॥ नमः श्रीअन्तरिक्षपार्श्वनाथाय ॥

श्री अंतरिक्षपार्श्वनाथजी तीर्थ.

(जर्तांक ५४ १७५ थी बाहु)

श्री अंतरिक्ष पार्श्वनाथजी तीर्थने सं. १३८५ आसपास श्री जिनप्रबसूरिण्ये कषेदो ऐतिहासिक वृत्तांत गतांकमां आवी गये छे. त्यारपछी कालानुक्तमे ज्ञेतां देवगिरि- (होताथाए)मां वसता राजा नामना संघवीये वि. सं. १४७३ पूर्वे अंतरिक्षलीर्थनी यात्रा कर्यने। उद्देश्ये भणे छे, परंतु आमां अंतरिक्षलीर्थने भात्र नामेव्वेष ज छावाथी आ अने आवा धीज भात्र नामेव्वेषवाणा आगे। देखने अंते अक्षरशः यथाशक्य आपवामां आवशी, हमें तो आ तीर्थनी ऐतिहासिक भाडिती आपता छाय तेवा उद्देश्ये ज तपासीशुं।

आ दृष्टिये कालानुक्तमे ज्ञेतां श्री जिनप्रबसूरिण्ये रवेदा विविधतीर्थकृष्णपान्तर्गत श्रीपुर अन्तरिक्षपार्श्वनाथकल्प पृष्ठी वि. सं. १५०५ रचयेदा उपदेशसप्तति नामना अंथतुं स्थान आवे छे। उपदेशसप्ततिना कर्ता तपागच्छाधिपति आ। श्री सोमसुंदरसूरिण्यना शिष्य भडापार्थाय श्री चारित्ररत्नगण्डीना शिष्य पं। श्री सोमधूर्मगण्डा छे। तेभ्यै उपदेशसप्ततिमां धीज अधिकारना दृशमा उपदेशमां (श्री ज्ञेन आत्मानंद सका, भावनगरथा प्रकाशित पृ. ४३ था ४५) २४ श्लोकामां अंतरिक्षलीर्थने। ऐतिहास वर्णन्ये छे। तेमां आवतुं वर्णन अभुक्त प्रकारने शाण्डिक लेउ छावा छां पञ्च गया अंकमां आवी गयेदा श्री जिनप्रबसूरिण्ये कुरेदा वर्णने ज बहु अंशे २ भण्टुं छे। रावणुनी, भाविसुभाविनी

१. उद्देश राजा सधारीना हैमाध नामना पताये सिद्धाचलनी यात्रा करने पाणा वज्रां वज्रां वज्रमा अंजात मुझमे वि. सं. १४७३ भां लभावेती श्री धर्मव्याख्यसूरिविरचित कालकार्यार्थनामी ऐक प्रतिना अंतमां लभावनार आन्तिर्थ वर्णन करती ४८ श्लोकानी प्रश्नितमां छे। आ प्रश्नित प्रेमी अभिनन्दन ग्रन्थ मां ऐतिहासिक महत्त्वको एक प्रशास्ति ए शार्ङ्क नीचे साराजार्थ मध्युकाल नवाए आपी छे। (ज्ञुओ. पृ. ५४७)

२ उपदेशसप्ततिमां अंतरिक्षलीर्थना अधिकारमां २१, २२, तथा २४ भा. श्लोकमा अंथकार ज्ञाने छे के—

निवेश्य नगरं नद्यं श्रीपुरं तत्र भूपतिः। अचीकरच्च प्रोक्तुंगं प्रासादं प्रतिमोपरि ॥२१॥
घट्टौ गर्गेरिकायुक्तौ न्यस्य नारी स्वमस्तके। तद्विम्बवाधः प्रयाति स्म पुरेति स्थविरा जगुः ॥२२॥
कियदन्तरमद्यापि भूमि-प्रतिमयोः खलु। अस्तीति तत्र वासतद्या वदन्ति जनता अपि ॥२४॥

लापार्थ— “यां राज्ये श्रीपुर (सिरिपुर) नगर वसानीने प्रतिमा उपर (इरो) जाये आसाद अंधार्यो। उपरउपरि ऐ वडा उपर गागर भूमि ते भाचा उपर उपाठीने पहेलां (पालियारी) श्री प्रतिमालु नाचेया नीक्की शडे ऐटवी भूर्ति अद्वर हती ऐम जूता भाष्यसो कहे छे। हमेलां पञ्च भूमि अने प्रतिमा वन्ये डेक्कुंड अंतर छे ऐम त्यांना (सिरपुरना) वतनी लोडो। कहे छे।

શ્રી અંતરિક્ષ પાર્થનાથજી તીર્થ.

૧૮૭

પ્રતિમાપવિત્રિત જીવથી સ્નાન કરવાથી વિંગિલ્ડા (ઈગોલિ) નગરના શ્રીપાળરાજને કાઢ રેણ ગયાની, અધિકાયક દેવે કહેલી વિધિપ્રમાણે તે સમયની અપેક્ષાએ ભાવિતીર્થ કર શ્રી પાર્થનાથ ભગવાનની પ્રતિમા ગાડામાં લાયાની, રસ્તામાં રાજએ પાછુ' વાળીને જેતાં મૂર્તિ અદ્ધર રહી ગયાની, પણ લાં શ્રીપુર નગર વસાવીને મંદિર બંધાવ્યા વગેરેની એની એ જ હૃકીકિત આમાં પણ છે. મહત્વને લેદ એ છે કે-શ્રી જિનપ્રભસુરિલુએ આંખાં દેવી અને ક્ષેત્રપાલ સંબંધી જે હૃકીકિત આપી છે, તે આ ઉપદેશસત્તતિમાં ખીલુલ નથી. તેમજ થીલ હોઈ લાયાણુમાં પણ જોવામાં આવતી નથી. ઉપદેશસત્તતિમાંના સંસ્કૃતભાગ દેખને અંતે આપવામાં આવશે.

કવિશ્રી લાવણ્યસમય મુનિવિરચિત શ્રી અંતરિક્ષ પાર્થનાથ છંદ.

આ પણ શ્રી લાવણ્યસમયજીએ વિ. સં. ૧૫૮૫ ની અક્ષયતૃતીયાને દિવસે શુભરાતી ભાષામાં રેચેલ પ૪, કરીના શ્રી અંતરિક્ષપાર્થનાથ છંદનું કાલાતુડમે સ્થાન આવે છે. આમાં તીર્થના સ્થાપના આદિના સંબંધમાં વર્ણિતાત્મક તેમજ અલંકારાત્મક ભાગ ઘણો છે, પરંતુ શ્રી જિનપ્રભસુરિલુ અને શ્રી સોમધર્મગણીલુએ વર્ણવેલા વૃત્તાંતથી આમાં કેટલીક મહત્વની લિઙ્ગતા નજરે પડે છે. જિનપ્રભસુરિલુ અને શ્રી સોમધર્મગણીલુએ જ્યાં રાવણુના સેવક માલિ અને સુમાલિનું નામ આપ્યું છે ત્યાં લાવણ્યસમયજીએ રાવણુના ખનેરી ઘરરૂપણું રાજનું નામ આપ્યું છે. (લાવણ્યસમયજીના છંદ પણ રચાયેલાં થીનાં તમામ લખાણુમાં પણ ઘરરૂપણું રાજનું જ નામ જોવામાં આવે છે.)

થીને એક ખાસ મહત્વને લેદ એ છે કે—અંતરિક્ષપાર્થનાથ ભગવાનની પ્રતિમાના અધિકાયક દેવે વિંગિલ્ડા (ઈગોલિ) નગરના શ્રીપાલ રાજને ‘ ભાવિતીર્થ’ કર શ્રી પાર્થનાથ ભગવાનની આ પ્રતિમા છે ’ એમ કરીને ખામોચિયામાંથી પ્રતિમા કાઢવાનું જણાવ્યાની જે હૃકીકિત શ્રી જિનપ્રભસુરિલુ તથા શ્રી સોમધર્મગણીલુએ આપી છે, તેના ણદિને લાવણ્ય-સમયજીએ એકચિયપુરેના એકચિયડે [વ] રાજનું નામ આપ્યું છે. અને ‘ ભાવિતીર્થ’ એવો ઉદ્દેખ નથી. એકચિયપુર નગર વરાડ(વિદર્ભ) દેશમાં ૨૧/૧૮ ઉત્તર અક્ષાંશ તથા ૩૭/૩૩ પૂર્વ રેખાંશ ઉપર આવેલું છે. વરાડના ઐતિહાસિકોની પરંપરાતુસારી માન્યતા પ્રમાણે. ઇલ (આને જ ઇલચ તથા એલચ પણ કહે છે) નામનો જૈત રાજ વિ. સં. ૧૧૧૫ માં એકચિયપુરની^૩ રાજગાદી ઉપર આપ્યો હતો. આ જેતાં આ તીર્થની સ્થાપના શ્રી પાર્થનાથ

આ જેતાં એમ રૂપણ કાંગે છે કે સોમધર્મગણીલુએ અંતરિક્ષજી સંબંધી વૃત્તાંત અંતરિક્ષજી-તીર્થનાં સ્રયાં દર્શન કરીને લખ્યો નથી, પણ કર્ણેયકર્ણમૂં કાનપરંપરાએ સંબળાને કિંવા પહેલાંના લાયાણુને આધારે જ લખ્યો છે. અધિક સંબન્ધ તો એ છે કે—તેમણે જિનપ્રભસુરિલુને અતુસરીને અંતરિક્ષજીનો વૃત્તાંત લખ્યો છે.

૩. એકચિયપુર સંબંધી ઐતિહાસિક ચર્ચા આવતા અંકમાં વિસ્તારથી આવશે. એકચિયપુરથી અંતરિક્ષજી બગબગ ૧૦૦ માર્ગલ દૂર છે.

भगवान् थया ते पूर्वे नहीं, पण् पार्क्षीनाथ भगवानना निर्बोध पर्णी धथा कागे वि. सं. ११५ पर्णी ज थई छे, एम लावण्यसमयलुना कथन उपरथी अनुभान थई शक्ते छे. आ बातनुं आगजा आवता श्री भावविजयलु गण्डीना कथनथी पण् समर्थन थाय छे. भावविजयलु गण्डीने पद्मावती हेवीमे प्रत्यक्ष आवाने कह्युं छे के 'आ तीर्थनी स्थापना वि. सं. ११२ ना महा सुह ५ ने शविवारने दिवसे विजयमुहुर्तमां एतचपुर नगरना श्रीपात्र अपनाम एतच राजनी विनंतिथी पधारेका भावधारी श्री अब्देवसूरि महाराजना हु थे थयेकी छे. अने लावण्यसमयलु पर्णीना वधां लण्ठेहोमां पण् एतचपुरना एतच (अथवा इच) राजनुं नाम आवे छे. लावण्यसमयलुना छांदी अंतरिक्षलुना ईतिहासमां आ महात्मनो ईरक्षार थइ थाय छे. क्यारे श्री जिनप्रभसूरिलु अने सोभदर्भगण्डीलुना कथन प्रमाणे आ राज अने तीर्थनी स्थापना पार्क्षीनाथ भगवान् थया पूर्व थयेलां छे.

आ सिवायनो श्री जिनप्रभसूरि अने सोभदर्भगण्डीलुमे आपेका वृत्तांतथी लावण्यसमयलुता छांदमां जे लेद जेनामां आवे छे ते भाव शापिदक अने वर्षीनात्मक ज छे. मुख्य बनावो अने नामो वगेरे एक ज छे. आ आज्ञा युजराती छांद छेवटे आपनामां आनये.

श्री भावविजयलु गण्डिरचित श्री अन्तरिक्षपार्क्षीनाथस्तोत्र.

आ पर्णी तथागच्छाधिपति आ० श्री विजयदेवसूरिमहाराजना शिष्य पश्चीमावविजयलु गण्डीमे संस्कृतभाषामां रथेता १४५ श्लेषकना थी अन्तरिक्षपार्क्षीनाथस्तोत्रतुं स्थान आवे छे. आ स्तोत्र अनेक दृष्टिमे महात्मनुं स्थान धरावे छे. वर्तमानमां अंतरिक्षलुनी प्रतिमा ज्यां विराजमान छे ते जिनालय भावविजयलुगण्डिना उपहेशथी ज बंधापेलुं छे अने पासेना भीज मंहिरमांथी ईरवीने ईरीथी तेमां अंतरिक्षपार्क्षीनाथभगवाननी प्रतिष्ठा वि. सं. १७१५ ना वैत्र सुह ६, ने शविवारे रेमना हाथे ज थयेकी छे. आजे पण् पासेना भाणिमद्वलुनी स्थापनावाणा भीज द्वेषांयरामां श्री विजयदेवसूरिलुनी तेमज श्रीभावविजयलु-

४. भावनगरना २० श्री हुंवरसु आणु हलु तरइथी प्रकाशित येवा प्राचीन स्तवनाडि संअहुना पुस्तकमां आ छांद ४५ ईडीनो छ्यायेवा भारा जेवामां आव्यो छे. ५२ंतु भालापुर (वराड) ना २८. शेइ लालयं द्वाध घुशालयं हना धरमांथी भने भणा आवेका हस्ताखित पानांयोमां ५४ ईडीनो आ छांद छे अने ते भराअर छे.

५ आ स्तोत्रना कर्ता भावविजयलु तथा उपाध्याय श्री यशोविजयलु महाराजना भिन्न तेमन उत्तराध्ययनसन आहिनी दीक्षाना रथयिता उपाध्याय श्री भावविजयलु महाराज अने जुही जुही व्यक्ति छे. उत्तराध्ययनवृत्तिकर भावविजयलु श्रीविजयहुरेस्वरिशिष्य विजयसेनसरिशिष्य विजयतिलकस्थिरिशिष्य विजयाणुं ह शिष्य विभलहुर्प उपाध्यायना शिष्य श्री मुनिविभल वाचकना शिष्य हता अने आ तो विजयहेनवृत्तिलुना शिष्य छे.

६ आ भाणिमद्वली रथापनावाणा भीज द्वेषांयरामां ज पडेला अंतरिक्षलुनी भूर्ति विराजमान हती. एमतुं प्राचीन आसन अयारे पण् विवमान छे. अत्यारे ते आसन पर भीज भाणिमद्वली रथापना हती छे. द्वेषांयरामां कुलें २, भाणिमद्वली छे.

ગણિની પાડુકાઓ (પગલાં) વિધમાન છે. એકના ઉપર યેં શ્રીવિજયદેવસૂરિપાદુકા અને ખીલુ ઉપર યેં શ્રી ભાવવિજયગુપ્તાદુકા એવા કોતરેલા અક્ષરે સ્પષ્ટ વાંચી શકાય છે. વર્તમાન પ્રતિષ્ઠા કરનાર શ્રી ભાવવિજયશુલગણીએ જ રચયું હોવાથી તેમજ ખીલુ ઘણી નવી તથા આદ્ય પ્રમાણેથી પણ પુષ્ટ થતી માહિતી તેમાં હોવાથી આ સ્તોત્રનું મહત્વ ધણું જ ધણું નધી જાય છે. પોતાનાં માતા-પિતા, જન્મસ્થાન, દીક્ષા આહિથી મંડિને સ્તોત્રની રચના કરી ત્યાંસુધી બધી પ્રાસંગિક રસપ્રદ માહિતી તેમણે આપી છે. એ બાબા સ્તોત્રનો ભાવાર્થ નાચે પ્રમાણે છે.

શાંતરસપૂર્વ પરમ આનંદ સ્વરૂપ(પરમાત્મા)ને નમસ્કાર કરીને હું (ભાવવિજયશુલગણીએ) સ્વયં અનુભવેલા યભતકારનું ખીલાઓના ઉપકારને માટે વણુંન કરું છું-જાંધું કીપના ભરતક્ષેત્રના મધ્યખંડને શ્રોદ્ધાવતું સત્યપુર (સાચ્ચેર) નામનું વનણાંડાથી સુશોભિત નગર હતું. તે નગરમાં ઓશ્વાત્રવંશમાં રાજમહાલી નામના શુહુસ્થ હતા. તેમને ખૂદી-નામની પત્રિથી ભાનિરામ નામનો એક પુત્ર થયો હતો. એક વખત તે નગરમાં ઉપથમ આદિ શુદ્ધેના બંડાર શ્રી વિજયદેવસૂરિલું સાધુઓના પરિવાર સાથે પદ્ધાર્ય હતા. જેમ ભયૂરી મેધના આગમનથી ખુશી થાય તેમ શુરૂમહારાજના આગમનથી આનંદિત થયેલા આવડો તેમને વંદન કરવા માટે ગયા. જેમ ચાતડો મેધના જલને પીવા માટે અતિ ઉત્કંઠિત હોય છે તેમ શુરૂમહારાજના સુણમાંથી વરસતા વચ્ચાનામૃતતું પાન કરવા માટે ઉત્કંઠ જનેલા આવડો શુરૂમહારાજને વંદન કરીને તેમની દેશના સાંભળવા માટે એડા. પછી આચાર્ય મહારાજે સાત નય અને ચતુર્થીંગીથી યુક્તા તથા હુરિત(પાપ)ને દ્વર કરનારી અમૃત કરતાં પણ અધિક ચીઠી ધર્મદેશના આપી. તેમની દેશનાથી પ્રત્યેાંધ પામીને મેં બહુ હર્ષપૂર્વક દીક્ષા લીધી. દીક્ષાસમયે શુરૂમહારાજે મારું ભાવવિજય એવું નામ રાખ્યું.

ત્યારપછી શુરૂમહારાજની સાથે મારવાડમાં વિચરતા મેં સૂત્ર વગેરેનો યથારુચિ અદ્યાસ હોયો. પછી તેથી સંતુષ્ટ થયેલા શુરૂમહારાજે જોધપુર નગરમાં સંઘસમક્ષ મને ગણિશુ પદવી આપી. ત્યારપછી પાઠથ્યના સંધની વિરુદ્ધિથી શુરૂમહારાજ વચ્ચાના આચાર્ય(અર્ભુદગિરિ) ની ખાત્ર કરીને શુદ્ધેસાથે શુરૂરાતમાં પદ્ધાર્ય. રસ્તામાં જતાં શ્રીમત્રકરુણાની ઉષ્ણુતાને લીધે મારી આંખોમાં રોગ લાગુ પડ્યો, પણ જેમ તેમ કરીને કષ્ટથી શુરૂમહારાજ સાથે પાઠથ્ય પહોંચ્યો. લાંના શ્રીમંતુ શ્રાવડોએ ઘણું ઘણું ઓષ્ઠેપાચાર કર્યાં, પણ મારી આંખોમાં હોયો ફાયદો થયો નહીં. છેથે મારી આંખો ચાલી ગઈ અને હું અંધ બન્યો.

હીંવા વિના ઘરની જેમ નેત્રરહિત થયેલા મેં એક વખત આં શ્રી વિજયદેવસૂરિને ગયેલી આંખો હીરી પ્રાસ થાય તે માટે ઉપાય પૂછ્યો. આચાર્ય મહારાજે કૃપા કરીને પૂર્વ વિધિવિધાન સાથે પદ્ધાવતી દેવીનો મહાન મંત્ર મને આરાધવા માટે આપ્યો. પછી ચીમાસું પૂર્વ થયે, એક સાધુને મારી પાસે મૂડીને આચાર્ય મહારાજ અન્યત્ર વિહાર કરી ગયા. પછી શુરૂમહારાજે બતાવેલી વિધિપૂર્વક પદ્ધાવતીમંત્રનું આરાધન કરવાથી પદ્ધાવતી દેવીએ મૃત્યુશ્ક આવીને વિસ્તારથી નીચે સુજાલ મને વૃત્તાંત કઢ્યો:-

“હરિવંશમાં ઉત્પત્તિ થયેલા તથા કાચભાના લાંછનવાળા શ્રી સુનિસુન્તત્રતસ્વામી ભગવાતના શાસનમાં રાવણ નામનો મહાગતવાત પ્રતિવાસુદેવ થયો હતો. એક વખત તેણે પોતાના બનેવી અરદ્ધપણ રાજને ડોઇક કાર્યથી શીધ મોકદ્યો હતો. પાતાવલંકાનો અધિપતિ તે અરદ્ધપણ રાજ પણ વિમાનમાં એસીને પક્ષીની જેમ આકાશમાર્ગે પ્રયાણ કરતો ચાલતાં ચાલતાં અનુક્રમે અનેક નગર, દેશ, વનખંડ તથા પર્વતોને એળાંગીને લોજનના અવસરે નવિગોલી દેશમાં આવી પહોંચ્યો. લોજનનો અવસર થયો હાવાથી ત્યાં ભૂમિ ઉપર ઉત્તરીને સ્નાન કરીને પૂજા પાત્ર હાથમાં ધારણ કરીને અરદ્ધપણ રાજને રસોઈધાને જિનચૈત્ય (પ્રતિમા) લાવવા માટે કહ્યું. સાથે જિનપ્રતિમા લાવવાનું ભૂતી ગયો હાવાથી જયલીત બનેલા રસોઈધાને હાથ લેડીને પ્રણામ કરીને કહ્યું કે—હે સ્વામિન! બૃહુચૈત્ય (ધરમાંહિર) તો હું પાતાવલંકામાં ભૂતી ગયો છું. આ સાંલાળીને તરત જ રાનાને વાલું (રેતી) છાણ લેગાં કરીને પાર્શ્વનાથ અગવાનની પ્રતિમા બનાવી. અને નમશ્કાર મહુમાંત્રથી પ્રતિષ્ઠા કર્યા બાદ પૂજા કરીને આશાતના ન થાય તે માટે પાસેના કુવામાં ભૂર્તિને પદ્મરાવી દીધી. કુવામાં રહેલા દેવે તે પ્રતિમાને પડતાં સાથે જ જીવી દીધી અને વજ જેવી ફંડ-મજબૂત કરી દીધી. અરદ્ધપણ રાજ પણ લોજન કરીને ત્યાંથી નીકળ્યો અને રાવણનું કાર્ય કરીને લંકા નગરીમાં પહોંચ્યો ગયો. ત્યાર પણ ધર્મ કાળ સુધી કુવાના દેવે ભાવિતીર્થંકર શ્રી પાર્શ્વનાથ અગવાનની પ્રતિમાની બહુ અકિતપૂર્વક પૂજા કરી.

(ભાવવિજયલુગણુ ગણ્યાવે છે કેદ્દિ:—) વૈરાટ નગરને લીધે આ દેશ શાસ્ત્રમાં કહેલા સાડાપચીશ દેશ પૈકીનો મત્સ્યદેશ હોય તેમ લાગે છે. તે વળતે (રાવણના સમયમાં) આ દેશ વિંગોલિના નામથી પ્રસિદ્ધ હતો. લાર પણ વૈરાટ નામથી પ્રસિદ્ધ હતો અને હમણા વર્તમાન કાલમાં તે વરાડના નામથી ઓળખાય છે.

૮ અદી વિંગોલિ દેશ શબ્દનો વિંગોલિની આસપાસનો પ્રદેશ એટલો જ અર્થ કરવાનો છે, વિંગોલિ શબ્દથી ડોધ મેટો દેશ લેવાનો નથી. વિંગોલિથા (સિરપુર સીધા રરતે લગભગ ગ્રીશ માઈલ દૂર છે. એટલે અંતરિક્ષજ્ઞનું સ્થાન વિંગોલિ પ્રદેશમાં જ ગણ્યાય. અત્યારે લોડા ઇંગોલિના વિદ્યુતી હંગોલિ જ હચ્ચાર કરે છે. લાખનામા હંગોલિ લખાય છે પણ તાત્પર્યની બધું એક જ છે. ઇંગોલિ અંતરિક્ષજ્ઞ (સિરપુર)થા ૩૦ માઈલ દૂર દક્ષિણ દિશામાં ૧૬/૪૩ ઉત્તર અક્ષરીશ અને ૭૭/૧૧ પૂર્વ રેખાશ ઉપર આવેલું છે.

૯ શ્રી ભાવવિજયલુ ગણ્યીનો આ પોતાનો અભિપ્રાય અરાધર લાગતો નથી, કેમકે મત્સ્ય દેશ દિલ્હીની પસે છે અને વૈરાટ નગર પણ ત્યા જ છે. રાજકારણના અભ્યાસીઓ સારો રતે જણે છે કે ચોડા જ વખત પહેલા દિલ્હી પસે અલાદર અને બારતપુર વગેરે રાજ્યોના અનેલા મત્સ્યસંઘની સ્થાપના થઈ હતી કે જે હમણા બૃહદ્ રાજસ્થાન સંઘમાં વિલીન થઈ ગયો છે.

આ દેશનું વરાડ નામ વૈરાટ શબ્દ ઉપરથી પદ્ધું નથી, પણ આ દેશમાંથી વરદા નદી વહેલી હોવાને લીધે વરદાતટ શબ્દનું પ્રાકૃતમાં વરયાયં અનીને પાછળાથી તેનો ઉત્ત્યાર ધસાધને વરાડ થયો છે. આ સંબંધી શૈતિહાસિક ચર્ચા વિસ્તારથી આવતા અંડમાં આવશે. વરાડનું મૂલ ઇપ વૈરાટ છે એવી કદ્યપનાથી ભાવવિજયલુ ગણ્યીએ આ દેશને વૈરાટ રાજ્યાનીવાગે મત્સ્ય દેશ કદ્યી લીધે હોય તેમ ગણ્યાય છે, પરંતુ વરતુતઃ આ મત્સ્યદેશ નથી.

(હવે આ બાળુ ઘણો કાળ વીતી ગયા પછી) તે વરાડ દેશના એલચખુર નામના નગરમાં શ્રીપાદ નામે ચંદ્રવંશી રાજ થયો. માતા-પિતાએ તેનું શ્રીપાલ નામ પાડયું હતું. પણ ઇલા એટદે પૃથ્વીનું સારી રીતે રાજ્ય કરતો હોનાથી કોડો તેને ઇલચ કહી સંભોધતા હતા.

એક વર્ષના, પૂર્વજન્મમાં કરેલા પાપના ઉદ્યથી રાજના શરીરમાં ડોઢનો ભય કર વ્યાધિ લાગુ પડ્યો. અને તેથી રાજને વારંવાર મૂર્છા આવતી હતી. વૈદોએ ઘણો ઘણો ઔષ્ણીપચાર કર્યા પણ રાજને જરા પણ શરીરે શાંતિ થઈ નહીં. વેહનાથી પીડાતો રાજ દોગની શાંતિને માટે એક વર્ષના બઢાર નીકળ્યો. પાણીની તરસથી વ્યાકુલ થયેલો રાજ પણી માટે આમંતેમ ફરતો ફરતો આંખલીના જાડ નીચે જેમાં પાર્થનાથ લગ્બાનની પ્રતિમા હતી તે કૂવા પાસે આવ્યો. તે કૂવાના જલથી હાથ-પગ-મંડાં ધોધને તથા સ્વચ્છ સ્વાહિષ્ટ પાણી પાને રાજ પોતાના॥ છાવણીએ ચાવ્યો ગયો. થાકેલા રાજને સાંજ પડતાં જ ઊંઘ આવી ગમ્ય. દોગની પીડાથી આખી રાત માછલાંની જેમ તરફડીને જ પૂરી કરતો હતો. તે રાજ તે શરીરએ નિશ્ચિંત ધર્યને દૃષ્ટાતુસાર ઉંઘ્યો.

સવારમાં ઉઠ્યા પછી રાજના હાથ, પગ તથા મોં નારોગી જોઇને રાજીએ રાજને પૂર્ણું કે-' સ્વામિ ! ગઈ કાલ તમે કયાં હાથ-પગ-મોં ધોયા હતા કે જેથી તેટલા ભાગ ઉપરથી ડોઢ રોગ બિલકુલ નષ્ટ થઈ ગયો. દેખાય છે. આને પણ ત્યાં ચાલો અને સર્વ અંગે સ્નાન કરો કે જેથી સર્વ અંગનો રોગ ચાવ્યો જાય.' રાજીના કહેનાથી પ્રતીતિવાળા રાજએ ત્યાં જઈને સર્વંગે સ્નાન કર્યું અને શરીર તલકાળ નારોગી થઈ ગયું. આથી રાજ અને રાજી જાને ખૂબ આશ્વયું થયું અને અજ્ઞ-પાશીનો ત્યાગ કરીને હેવની આરાધના કરવા માંડી. 'હે કૂવાની અંદરના અધિકાયક દેવ ! હે ક્ષેત્રહે ! તમે જે કોઈ હો તે કૂપા કરી અમને તમારું દર્શન આપો.' -આ પ્રમાણે કહીને હેવની આરાધના કરતાં રાજને વ્રણ દિવસ વીતી ગયા. છેવટે રાજને ૬૮ નિર્ણયવાળો જોઇને દેવે પ્રત્યક્ષ આવીને કહ્યું—

' રાજનુ ! અરહથણ રાજએ પદ્ધરાનેલી આ કૂવામાં શ્રી પાર્થનાથ પલુની પ્રતિમા છે. તેના સ્પર્શથી આતું પાણી મહાપનિત્ર થયેલું છે, તેથી આ પાણીથી સ્નાન કરવાથી તારું શરીર નારોગી થઈ ગયું છે. આ મૂર્તિના સ્પર્શથી પવિત્ર થયેલા પાણીથી શ્વાસ, ઘાંસી, તાવ, શૂળ તથા ડોઢ વગેરે રોગો. અસ્વાચ્ય થઈ ગયા હોય તો પણ નિશ્ચયે નાથ પામે છે; નેત્રહીનને નેત્ર પ્રાસ થાય છે, ખેણરાને સાંભળવાની શક્તિ પ્રાસ થાય છે, મૂંગો બોલતો થાય છે, લાંગડો-પાંગળો ચાલવા લાગે છે, અપસ્માર રોગવાળાને નખું શરીર પ્રાસ થાય છે, વીર્ય-પરાહુમહીન મહાવીર્ય પ્રાસ થાય છે, ધન જોઇએ તેને ધન મળે છે, શ્રી જોઇએ તેને ઝી મળે છે, પુત્ર જોઇએ તેને પુત્ર-પૌત્ર મળે છે, રાજ્ય શુમાણું હોય તો રાજ્ય મળે છે, પહ્લી ન હોય તેને ઉત્તમ પહ્લી મળે છે, વિજય જોઇએ તેને વિજય મળે છે. વિદ્યાહીનને વિદ્યા પ્રાસ થાય છે ભૂત, વેતાલ તથા ડાકણો. પદ્માયન થઈ જાય છે. આ મૂર્તિના સ્પર્શથી પવિત્ર થયેલા પાણીથી સર્વો હૃદ થડો શર્મી જાય છે. કિ બહુના ? બહુ શ્રું વર્ષાન કરું ?

હે રાજન! સર્વ મનોરથને પૂર્ણ કરનારી આ મૂર્તિ કલિયુગમાં સાક્ષાતું ચિન્તામણિકરણ સમાન છે. હું નાગરાજ ધરણેનો સેવક છું અને તેના આદેશથી અહીં રહીને જગવાતની મૂર્તિની ભક્તિથી ઉપાસના કરું છું.

આ પ્રમાણે દેવનું કથન સાંભળીને ભક્તિથી ઉદ્ઘૂસિત મનવાળા રાજને દેવ પાસે પ્રત્યક્ષ અમટકાર કરનારી મૂર્તિની માગણી કરી. દેવે કહ્યું કે ‘રાજન! ધન-ધાન્ય વણેરે તું એ કંઈ માગે તે આપીશ, પણ મૂર્તિ નહીં આપું.’ આ પ્રમાણે દેવે ધણું, સમજાયું તો પણ મૂર્તિ જ દેવાની ઈચ્છાવાળા રાજને પારણું ન કર્યું. ‘પ્રાણું જાય તો જાદે જાય; પણ મૂર્તિ દીધા વિના પાછે નહીં ઇચ્છા’ આ પ્રમાણે ૬૬ નિશ્ચય કરીને બેઠેલા રાજને જોજન-પાણી દીધા વિના સાત દિવસો વીતી ગયા. તેના તપના પ્રલાવથી ધરણેદે જાતે ત્યાં આવીને છદ્યું—‘રાજ! તું શા માટે હુઠ કરે છે? આ મહાચ્યમટકારી મૂર્તિની પૂજા તમારાથી નહીં થઈ શકે. તારું (રોગ નાથ પામવાતું) કાર્ય સિદ્ધ થઈ ગયું છે, માટે તું ચાલ્યો જા.’

રાજને કહ્યું—નાગરાજ! પેટ ભરવાથી શું? હું તંત્ર જગતના ઉપકાર માટે પ્રતિમાની માગણી કરું છું માટે મને મૂર્તિ આપો. મારા પ્રાણું જાય તો જાદે ચાલ્યા જાય, પણ નાગરાજ! પ્રતિમા દીધા વિના હું પાછે ઇરવાને નથી. મૂર્તિ આપો કે ન આપો, એ તમારી મરળું વાત છે. મારા પ્રાણું તો એ જગવાનમાં જ રહેલા છે.

આ પ્રમાણે રાજનું કથન સાંભળીને સાધભિકાંધુને કષ ન થાય તે માટે ધરણેદે એકથણ રાજને કહ્યું—‘રાજન! હું તારી ભક્તિથી પ્રલક્ષ થયો છું, અને તેથી પ્રાણુથી પણ અધિકૃતિય આ ચ્યમટકારી મૂર્તિને જગતના ઉપકારને માટે તને આપીશ, પરંતુ આ પ્રતિમાની આશાતના ન કરીશ. નહીંતર મને ધણું હુંખ થશો.’ રાજને આ વાતનો સ્વીકાર કર્યો તથારે ધરણેદે કહ્યું કે—રાજન! સાંભળ, સવારમાં સ્નાન કરીને સ્વચ્છ થઈને તું અહીં કૂવા પાસે આવજો. પછી નાલ(જવારીના સાંધા)ની ચાલણી જનાવીને સુનરના તાંત્રયાથી બાંધીને કૂવામાં ઘડાની જેમ ઉતારજો. હું તેમાં મૂર્તિ મૂકી દૃષ્ટિ, પછી બહાર કાઢીને નાલના (જવારીના સાંધાના) જનાવેલા રથમાં તું પ્રતિમા મૂકી દેજો. અને પછી સાત દિવસના જન્મેલા વાછરડા રથને જેડીને તું આગળ ચાલજો અને રથ તારી પાછળ ચાલ્યો. આવશે. તારી જ્યાં આ પ્રતિમા લઈ જવાની ઈચ્છા હોય ત્યાં લઈ જો પણ પાછું વાળોને જેઠિય નહીં જો જેઠિય તો પ્રતિમા નહીં આવે. આ પંચમ કાલ હેતારાથી અદ્ધયપણે મૂર્તિમાં અધિકૃત રહીને આ પ્રતિમાની ઉપાસના કરનારના મનોરથી હું પૂર્ણ કરીશ.’

આ પ્રમાણે કહીને નાગરાજ ધરણેદ્વારા ચાલ્યા ગયા પછી સવારમાં રાજને ધરણેદ્વારા કહ્યા પ્રમાણે બધું કર્યું. કૂવામાંથી પ્રતિમા બહાર કાઢીને રાજને નાલના રથમાં મૂકી અને એ વાછરડા રથને જેડીને રાજ આગળ ચાલવા લાગ્યો. ડેટલોક હુર ગયા. પછી રાજના મનમાં શંકા ઉત્પન્ન થઈ કે ‘રથનો અવાજ સંભળાતો નથી, તો શું જગવાન નથી આવતા?’ આમ શંકાથી રાજને પાછું વાળીને જોયું તેથી તરત જ રથ મૂર્તિ નીચેથી આગળ નીછળી ગયો

अने मूर्ति आकाशमां स्थिर थष्ट गर्ह त्यां वडना? जाड नीचे सात हाथ उचे आकाशमां अद्वर रहेली लगवाननी प्रतिमा जेहने लेडो 'अंतरिक्षपार्श्वनाथ' कहेवा लाग्या.

रस्तामां ज प्रतिमालु स्थिर थष्ट ज्वाने लीधे भिन्न थयेला राज्याचे इरीथी धरणेंद्रनी आराधना करी. धरणेंद्रे कहुं के—‘आ प्रतिमा अहीआ ज रहेशे’ तेथी राज्याचे त्यां ज एक लाख सुशा (सिद्धा) खर्चीने २० गमंडपथी सुशोभित विशाल १३४४ फूट उंची कराव्यु. संपूर्ण थयेला मंहिरने जेहने राज्याचे विशार कर्यो के अडो! आ मंहिरथी भारुं नाम कायम थष्ट जशे-चिरकाळ सुधी चालशे. राज्याना भनमां आ जलतनु अभिमान उत्पत्त थवाथी राज्याचे मंहिरमां पधारवा भाटे प्रतिमालुने प्रार्थना करी तो पणु प्रतिमालु मंहिरमां पधार्यां नही. आथी भिन्न थयेला राज्याचे धरणेंद्रनुं स्मरणु कर्युं पणु राज्याना अभिमानथी धरणेंद्र पणु न आव्या तेथी अतिधिन्न थयेला राज्याचे मंत्रीने पूछयुं के—भगवान यैत्यमां आवता नथी भाटे शुं करवुं? मंत्रीचे विशार करीने कहुं के—राज्यन्! एक उपाय छे. सर्वशास्त्रोमां विशारद, अनेक राज्याने मान्य तथा हेवीनी जेमने सहाय छे ऐवा अक्षयदेव नामना आचार्य छे. कर्षुं लेवा पराक्रमी शुभरात देखना कर्षुं (सिद्धराज ज्यसिंहना पिता) राज्याचे तेमने ‘महावधारी’ ऐवी महापदवी आपी छे. गया ज वर्षे आ आचार्य अंबातना संघ साथे (कुव्याकल तीर्थमां रहेला) माणिक्य हेवनी यात्रा करवा भाटे आ भावु पधार्यां छे. अने हुमणुं तेचो देवगिरि आजनुं हौलताभाव)मां भिरने छे. जे केठ पणु रीते तेचो अहीआ पधारे तो नक्षी तमारुं काम सिद्ध थेशो.’

आ प्रभाणु मंत्रीनुं कथन सांखणीने राज्याचे मंत्रीद्वारा शुरु महाराजनी त्यां पधरामणी करावी. आकाशमां अद्वर रहेली प्रतिमा जेहने आचार्य महाराजने पणु धाणु आश्र्वय थयु. राज्याना मुखेथी अधी वात सांखणीने तेमणे अहुम करीने धरणेंद्रनुं स्मरणु कर्युं. धरणेंद्रे आवीने आचार्य महाराजने कहुं के ‘आ जिनमंहिर अंधावीने राज्याचे मनमां धणु मह (अभिमान-गर्व) कर्यो छे, तेथी राज्याना मंहिरमां आ मूर्ति नहीं पधारे पणु संघे अंधावेला मंहिरमां ज पधारशे.’ धरणेंद्रनुं वयन सांखणीने आचार्य महाराजे श्रावक संघने आवावीने कहुं के—श्रावको! तमे अही जल्ही नवुं मंहिर अंधावेला. तमे अंधावेला मंहिरमां प्रतिमा पधारशे. आचार्य महाराजनुं वयन सांखणीने तेमनी साथे आवेला श्रद्धाणु अने अक्षिमान आवडोचे मणीने जिनमंहिर अंधाव्युः

पणी आचार्य महाराजनी स्तुतिथी अधिष्ठायक हेवे जेमां संकमणु करेलुं छे ऐवा (देवाधिष्ठित) श्री अंतरिक्षपार्श्वनाथ लगवाने सर्वज्ञनोना देखतां आकाशमांथी उतरीने आवडोचे अंधावेला यैत्यमां स्वयं प्रवेश कर्यो. त्यां पणु भूमिथी सात आंगण उचे अद्वर रहेला लगवाननी विं सं० ११४२ ना महासुद पंचमीने रविवार ने दिवसे विजयमुद्घोर्तमां आचार्य महाराजे विधिपूर्वक प्रतिष्ठा करी. साथे लगवाननी आगण डाढे तीर्थरक्षा भाटे आचार्य महाराजे शासनहेवनी पणु स्थापना करी.

११ आ वड अत्यारे पणु गाम अहार आपणा मंहिरना ताथाना अगीचामां अताववामां आवे छे, २२ राज्याचे अंधावेलुं आ मंहिर अलारे पणु गाम अहार आपणा मंहिरना ताथामां अगीचामां छे.

તત્ત્વાવયોધ

આ લુચે અનંતા ભવોમાં અનંતી અશાતા બોગવી છે અને અનંતી અશાતા કેળી કરી રાખી છે, તો તે બોગવ્યા સિવાય છૂટકો નથી. સ્વાધીનપણે તો બોગવી ગમતી નથી, તો પછી પરાધીનપણે તો બોગવી પડેશે જ. ગમે તેટલા બાધ્ય ઉપયાર કરીએ તેથી કાંઈ અશાતા ટળી શકતી નથી પણ દાખાઈ જાય છે. તે પછી કાળાંતરે જુદા સ્વરૂપમાં બોગવી પડે છે. પ્રલુચે જતાવેલા ઉપયાર કરવાથી મૂળજમાથી નાશ પામી જાય છે. પણ તે ઉપયારો ઉપર આપણુંને અણગમો રહે છે. ભીજા લુચોને અશાતા આપ્યા સિવાય બાધ્ય ઉપયાર થઈ શકતા નથી. અને ભીજા લુચોને અશાતા આપી શાતા મેળવવી તે વિષ ખાઈને લુચવા જેવું છે. આદ્યંતર

ઉપચારમાં બીજા જીવોને શાતા આપીને
શાતા મેળવવાની છે, માટે તે ઉચિત ઉપચાર
છે. આ શાતા આપીને શાતા મેળવવારૂપ
આર્થયંતર ઉપચાર કરીને અનંત આત્માએ
અનંતિ શાતા મેળવીને નિર્વાણ પામ્યા છે.
આપણુને પણ છેવટે દેહાધ્યાસ છોડીને પ્રભુએ
અતાવેદા અશાતા ટાળવાના ઉપચાર કર્યા
સિવાય છટકેં નથી.

આપણે અશાતા વેદનીરૂપ વ્યાધિ મટા-
ડવાને જે ઔષધિનો ઉપયાર ઠરીએ છીએ
તે દેહનો સતકાર કરીએ છીએ કે જેને એક
સાચ્ચો જ્ઞાની કરે નહિ, કારણ કે કરુણા-
સિંહુ પરમશુરામ પ્રભુએ જફ સ્વરૂપ દેહની
સુશ્રીધા કર્ત્વાને નિર્ષેધ કર્યો છે. જડની સુશ્રીધા

તે વખતે ઈલચરાન્દે ભગવાનના મસ્તક ઉપર અનેક પ્રકારના રત્નાથી સુશોભિત
મુગટ ચઢાવીને, ડાનમાં કુંડલો પહેરાવીને, કપાલમાં હીરાનું તિલક ચઢાવીને, અમૃતવર્ષી ચક્ષુ
સ્થાપન કરીને, કંઠમાં મોતીને હાર પહેરાવીને, અંગે સેનાની આંગી ચઢાવીને, મસ્તક
પાછળ કામં ડળ સ્થાપન કરીને, મસ્તક ઉપર શ્વેત છત ખાંધીને, સંઘવીની માળા પહેરીને
તથા શુરૂમહારાજનો વાસક્ષેપ મસ્તક ઉપર ન ખાવીને અજાનરૂપી અંધકારને હુર કરનારી
આરતીને ઉતારી. પણ જિન-પૂજન માટે રાન્યે ત્યાં એક નગર વસાઠયું અને શ્રીમાન (પ્રભુ)-
નો વાસ થયો હોવાથી તેનું શ્રીપુર એવું નામ રાજયું જન્યાંથી ભગવાન નીકલ્યા હતા તે
કૂવાના પાણીથી બધાને ઉપકાર થાય કરે માટે રાન્યે ત્યાં કુંડ બંધાવ્યો. રાન્યાં
વિનંતિથી ત્યાં ચાતુર્માસ કરીને પણી બાંધજીવોને પ્રતિષેાધતા શુરૂમહારાજ મહિધારી શ્રી
અભયદેવસુરિણુ અન્યત્ર નિહાર કરો ગયા.

(આ પ્રમાણે અંતરિક્ષાળ સંગ્રહી સર્વ ઈતિહાસ જણાવીને પડ્યાવતી દેવીએ આવ-
વિજયાળ ગણિને કહ્યું કે) માટે હે ભાવવિજય ! તું પણ તે જ શ્રી અંતરિક્ષપાર્થ-
નાથ પ્રભુજીનો આશ્રમ લે કે કેથી તારી ચાકી ગયેકી બંને આંખો તને ફરીથી પ્રાસ થશે”

(શ્રી લાવવિજયાલુ ગણી શ્રી અંતરિક્ષપાર્વતીનાથ સ્તોત્રમાં જણાવે છે કે-) આ પ્રમાણે
પદ્માવતી દેવીની રાત્રે વાળી સાંકળીને મેં ગુરુમાઈ તથા આનંડોને બધી હુક્કીકત કરી. પદ્મી
ત્યાંથી આવડોના સંઘ સાથે લઈને અમે વિહાર કરતા અનુફરે શ્રી અંતરિક્ષપાર્વતીનાથ
ભગવાન છત્રછાયામાં દર્શનાર્થી પહોંચી ગયા.

करवामां अनेक लुप्तोने अशाता आपवी पडे छे
अने तेटला माटे ज आत्मानी अनहार अवस्था
प्रगट करवाने प्रभु भवामणु करे छे. अने पेते
पशु साडाभार वरस आहारनो त्याग कर्यो छे.
तेमज अनेक प्रकारना परिषडोतथा उपसर्ग
आवाप्ति छतां पशु तेने टाणवाना उपायो करीने
देहनो आदरसंठार कर्यो नथी. प्रभुचे साचो
रीते भाष्याने ज्ञानांशुं छे के-अनंत ज्ञानदर्शन-
चारित्रमय स्वधमी आत्माओने अशाता
आपीने विधमी जडनो सल्कार करवाथी सम्यग्
ज्ञान-दर्शन-चारित्रिनी हानि थाय छे अने जड
स्वदृप कर्माथी छूटी शकातुं नथी. ज्ञानसुधी
आपणे जडनो सल्कार करता रहीशुं त्यांसुधी
जडथी धूटकारी थवानो नथी, परंतु पुन्यनी
आभीने लहने आपणुने देहादि साधनो धारां ज
नवणां भज्यां छे तेमज चारित्रमोहनीयनो
पशु पुळण उद्य छे. एटले आ ज्ञवनमां आपणे
एटली उंची केटिए पहेंची शकीचे तेम
नथी. तोपशु आपणाथी घनतुं करवुं अने
दर्शनशुद्धि माटे प्रयास करवो, कारणु के दर्शन-
शुद्धि वगर आहारत्याग के औषधत्याग
बधुंये छार उपर लीपशु जेवुं छे. केवण जन-
तानी पासेथी त्यागतुं मान मेणववाना आश-
यथी याय छे के जेवुं इण नल्लवुं जेवुं छे.

अध्यवसायनी शुद्धि सिवाय अथवा तो
आत्मानं द अनी पुहुगलानं दपाणुं छोडया
सिवाय आत्मा आगण वर्षी शके नहि, अर्थात्
पेतानुं स्वदृप मेणवी शके नहि. अने ते
शुद्धि चारित्र मोहनीयना क्षय के क्षयोपशम
सिवाय थै शके नहि. अर्थात् चारित्रिना
परिषुम थाय नहि के जेने छहुं गुणस्थान
कडेवामां आवे छे. अत्यारे जे आपणे सांभजीचे
छीचे के असुक्ने चारित्रिना परिषुम थाय अने
चारित्र लीधुं ते एक ऐटी भूख लागे अने
आवा जेवुं छे. भाष्यसने ऐटी भूख लागे अने
अने आय छे त्यारे तेने अल्लर्ण थाय छे.

कारणु जठरादिन मंद होवाथी पचतुं नथी
तेम चारित्र मोहनीयना क्षयोपशम सिवाय
ऐटी भूखनी केम चारित्र लेवाना परिषुमना
भ्रमथी चारित्र ले छे तेओ क्षयोपशमना
अलावे पुहुगलानंहीपणे रस गौरवता, शाता
गौरवतामां लीन रहे छे. अहार प्रसिद्धि मेणववाने,
नामना मेणववाने, उत्कृष्ट चारित्री कडेवडाववाने
अथग प्रयत्न करे छे. अने कषायोनो अत्यंत
आहार करे छे. तेमज भित्याक्षिभानथी आत्माने
अलावे छे. परिषुम होय के न होय, शक्ति
होय के न होय तो पशु आपणे व्यवहार छे,
दोका धर्म पामे एम कहीने आठम औहश
उपवास करे छे. छहु, अहुम अठाई, मास-
प्रमाण आहि तप करे छे. पौष्ठ, प्रतिक्षमणु,
प्रतिवेणन आहि डिया करे छे-आ अधुंचे
करवा छतां अंतरंगथी तदन डोरा होय छे
अने जे दांध करे छे ते पोतानी प्रशंसा इराववाने
करे छे. आवां भाष्यसोमाथी जे भूत काढवामां
आवे तो तरत चीडाई जय छे, कोघित थै
ज्य छे, कारणु के आवा भाष्यसोमां काम, क्षोध,
मह तथा मोहनुं दणाणुं होवाथी भित्याक्षिभान
धाणुं ज रहेलुं होय छे अने जनताने उपरथी
त्यागने डोण अतावे छे ते केवण पोतानी प्रशंसा
कुरोववाने तथा पोताने उत्कृष्ट अने णीजने
शिथित कडेवडाववाने माटे ज होय छे. दर्शन-
मोह तथा चारित्रमोहनां क्षयोपशमवाणा साचा
त्यागी-आत्मानंही पुरुषो तो विरला ज होय छे.

अस्तु, आत्मानंहीचो तो दर्शनमोहनां
क्षयोपशम माटे प्रयास करी दर्शनशुद्धि करे छे,
निर्जरा माटे यथाशक्ति तप करे छे, कषाय
विषय जेम अने तेम ओछा करी नाभी राग-
द्रेष्टुं अण घटाडे छे, समलावी घनवा प्रयास
करे छे. डोण आड भर करता नथी तेमज सारा
कडेवडाववा झांधपशु न करतां सारा घनवा दरेक
प्रवृत्ति करे छे अने यथाशक्ति आत्मश्रेयना
मार्गे चावे छे.

ॐ अहं नमः

भगवानने क्षेत्र वहालुं छे ?

ऐवा भक्तो भगवानने ज्ञाला नथे—ओराग.

मायामां नव लोखे, भक्त मंडलमां जे शोखे

ऐवा भक्तो भगवानने ज्ञाला अति (१४)

हयाने हितमां धारे, जन्मीने आ संसारे—ऐवा.

सदाचे सत्य भागे, प्रभु लीति भनमां राखे—ऐवा.

चाके धर्मने चीके, प्रभु आज्ञाने जे जीके—ऐवा.

जूते न कही नाति, समजे बडेवारनी नीति—ऐवा.

जे पर उपकारे धाता, परनिंदाथी दूर थाता—ऐवा.

सुख हुःखमां भनता खाणी, जे सदाचारना राणी—ऐवा.

जे पवित्रताने पाणे, काम कोध हृदयथी टाणे—ऐवा.

पाणी भानव हेहु, सरठमें हीपावे जेहु—ऐवा.

भौष भमता जेखु टाणी, हृष वृत्ति दिवधी खाणी—ऐवा.

संसारी तोचे त्याणी, प्रभु भजने लगनी लाणी—ऐवा.

सोहुं सोहुं जपता, प्रभु दर्शनमां चिरा धरता—ऐवा.

जनतानो सेवा करता, पापोथी नित्य डरता—ऐवा.

मारुं तारुं भूडी, प्रभु चरणे रहेता झूडी—ऐवा.

आत्मस्वदृप निहाणी, भिथ्या अभिमानने खाणी—ऐवा.

चिहान्द जे राचे, प्रभु आगण थनगन नाचे—ऐवा.

सत्य चित्त आनंदमांही, प्रभु स्मरता ज्यांही त्यांही—ऐवा.

विनय शुरुकुपाचे, लुपतविजय जग थावे—ऐवा.

रचयिता—वनयविजय भडाराज.

ધર્તિહાસ અનાગમિક સાહિત્યનો ધર્તિહાસ.

(એક ચોજન)

[લે. પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા એમ. એ.]

જેમ ડેફે પોષણ માટે રથુલ આદારની આવ. શકૃતા રહે છે તેમ ઉત્ત્ય પ્રકારારું—મતુષ્યને છાને તેવું જીવન જીવન માટે—આરમાની સાચી ઉત્ત્રતિ સમજવા અને સાધવા માટે ઇલાખુંકારી સંસ્કૃતિનું તેમજ ચિષ્ટ અને મંગળમય સાહિત્યનું સેવન અનિવાર્ય છે. જીવાંશે નૈન સંસ્કૃતિ અને સાહિત્યની અમૃતમ સામગ્રી થોડીથણી પણ અદ્યાપિ સચ્ચવાઈ રહી છે. આ સામગ્રીની રજૂઆત સમુચ્ચિત સ્વરૂપે અને સમગ્રપણે થથી રહે. આ વિશામાં સાહિત્યને અંગે તો ઝૂટાછવાયા પ્રયાસો થયા છે; બાકી નૈન સંસ્કૃતિના ધર્તિહાસનાં ૬૭ પગરણ પણ જેવાં નોચુંએ તેવાં મંડાયાં હોય એમ જણાતું નથી. આમ હોવા છતાં અત્યારે તો “નૈન સાહિત્યનો ધર્તિહાસ” એ વિષયને પરિપૂર્ણ જનાવવા માટે એક મગલું ભરવા હું તૈપાર થયો છું.

નૈન સાહિત્યનો સર્વોંગીશું ધર્તિહાસ યથયોગ્ય અતુકૂળતાના અભાવે એકદે હાથે રચી શકાય તેમ ન હોવાથી આ સાહિત્યનો જિન જિન દિશાએ વિલાગ પાડી એ કાર્ય મેં હાથ ધર્યું છે. જેમકે આજથી દ્વેષ વર્ષ ઉપર મેં વ્યાર્હિત વ્યાગમોતું અવદોકન યાને તરનરસિકચન્દ્રક (ભા. ૧) તૈપાર કરી સને ૧૯૩૬માં એ પ્રસિદ્ધ કરી આગમિક સાહિત્યના ધર્તિહાસના મેં જગ્યેથ મંબા. એ વર્ષ પછી અંગ્રેજમાં નૈનોના આગમિક સાહિત્યનો ધર્તિહાસ એ નામતું મેં પુરસ્તક લખ્યું અને છપાયું. એ સમયે નૈનોના આગમિક સાહિત્ય સિરાયતનું આકૃતું—અનાગમિક સાહિત્ય શું છે તેનો વિચાર કરી એને ઉદ્દેશીને એક કૃતિ તૈપાર કરવા માંડી.

રોયલ ક્રેમા લગ્બામ ૫૦૦ પ્રેરણમાં છપાવવા માટે પાંચ હજાર (૫૦૦૦) ઇખિયાનો ખર્ચ થશે એવા અંદાજ સાથે મેં મુંબંધ વિદ્યાપીઠને પ્રકાશન—હાન માટે અરજ કરી. મને એ જણાવતાં આનંદ થાય છે કે આ વિદ્યાપીઠ મને રૂ. ૫૦૦ નું પ્રકાશન—હાન (Publication-grant) નીચે મુજબની હરતે આપવાનું કરાયું છે.

અદાર માસમાં પુરસ્તક છપાવી તેની રજુ નહીં મારે આ વિદ્યાપીઠને આપવી અને ઉપર્યુક્ત રકમને અંગે એનો આભાર માનવો.

આ પરિસ્થિતિમાં મારે ભાડીની (રૂ. ૪૫૦૦ જેટલી) રકમ જિબી કરવાની રહે છે. એટલે એ મારે ભારો પ્રયાસ ચાહું છે. અત્યાર સુધી તો મને મારા આ પ્રયાસમાં નહિ જેવી કદ્દળતા મળી છે, જ્તા કદ્દળતાની આશા રાખી મેં પુરસ્તક તૈયાર કર્યું છે. એ મારેની મારી થોજના શી છે તે હું સ્થ્યાનું છું અને સાથે સાથે આ થોજના એમને પસંદ પડે તેઓ અને તો જાતે અને નહિ તો પછી અન્ય દારા આ પુરસ્તકના પ્રકાશનના ખર્ચને હું પહોંચી વળું એવા પ્રથમ-ઉતેજનાર્થી આર્થિક સહાયતાનો પ્રથમ વેળાસર કરવા કૃપા કરે. મેં આગમિક સાહિત્યનો ધર્તિહાસ અંગ્રેજમાં લખ્યો છે એટલું જ નહિ પણ એ છપાવ્યા બાદ વ્યાગમોતું દિગ્દર્દિન એ નામતું પુરસ્તક ગુજરાતીમાં તૈપાર કરી એને પણ એ વર્ષ થયા પ્રસિદ્ધિમાં મુક્કયું છે. આથી હાથ પુરત તો આ વિષયને પરિપૂર્ણ ન્યાય આપવાની આખત આજુ ઉપર રાખી ઉપર્યુક્ત અંગ્રેજ પુસ્તકના જીન સંસ્કરણની વાત મોક્કે રાખી અના-

ગમિક સાહિત્યના ધર્તિહાસના પ્રકાશન માટે વિચાર કરવો મને ઉચ્ચિત જણ્યાંગો છે. આ કાર્ય ને અનરો તો સમગ્ર જૈન સાહિત્યની હેરી કે આધી રૂપરેખા આદેખ્યાનો મને સંતોષ મળશે.

આચારે પાઠ્ય (પ્રાકૃત) ભાષાઓ અને સાહિત્ય એ નામતું પુરસ્તક છપાય છે. એમાં અનાગમિક સાહિત્યની ડેટલીક સામગ્રી મેં રજૂ કરી છે. એમાં ગુજરાતીમાં પાઠ્ય કૃતિઓ પૂરતી વાતો નિચારાઈ છે. આંતરરાષ્ટ્રીય દિશાઓ જૈન સાહિત્યનું મૂલ્યાંકન કરવાવામાં સુગમતા કરી આપવાનો મારો મનોરથ સફળ થાય એ હેતુથી મેં અંગેજમાં પ્રસ્તુત પુરસ્તક 'રચ્યું' છે.

પાઠ્ય (પ્રાકૃત) ભાષાઓ અને સાહિત્ય એ નામતું મારું પુરસ્તક છપાવું શરૂ થયું લાર બાદ મને જૈનોનાં સંસ્કૃત સાહિત્યનો ધર્તિહાસ એ નામતું પુરસ્તક તૈયાર કરવાનું મન થયું અને મેં આ દિવ્યામાં થોડીક પ્રગતિ કરી ત્યાં તો ગુજરાતી સાહિત્યના સર્જનન-વર્ધિનમાં જૈનોનો ઝડપો દ્વારાવિનું પુરસ્તક લખવાનો વિચાર રચ્યો પરંતુ આ કાર્ય માટે પૂરતો સમગ્ર ન હોવાથી એ તો મંદ ગતિઓ આપે છે.

અનાગમિક સાહિત્ય એટલે કેવળ શ્વેતાંશરોની જ કૃતિ નહિ. ને કે એની મુખ્યતા ધર્તાદિ ખરી. જે જૈન આગમો આજે મળે છે તેની સાથે ઇન્દ્રચુસ્ત દિગંબરોને કંઈ લેવાહેવા નથી એટલે આગમિક સાહિત્ય એ શ્વેતાંશરોની જ સંપત્તિ હોવાથી એના ધર્તિહાસમાં કેવળ શ્વેતાંશર કૃતિઓનો જ નિર્દેશ મળે એ સ્વાભાવિક છે. દસ્યેવાલિયની દીકા જેવી ઢાઈ કૃતિ તો વિરલ જ ગણ્યાય. અનાગમિક સાહિત્યની વાત જુદી છે. એમાં દિગંબર-કૃતિઓને પણ રથાન છે. વળી આ સાહિત્ય એટલે અર્દ્ધમાગહીમાં રચાયેલ આગમો અને એના ઉત્તર ભારતની માનનીય ભાષામાં ગૂંઘાયેલા સંસ્કૃત ધર્તાદિ ભાષામાના નિવરણોની જ કૃતિઓ એમ નહિ,

પણ આસ કરીને અર્દ્ધમાગહી સિવાયની મરહદી, સોરસેણી અને અરહદ લાષાની કૃતિઓ તેમજ સંસ્કૃત, ગુજરાતી વગેરે કૃતિઓ ઉપરોત કાન્ડી અને તામિલ જેવી દ્રાવિક ભાષામાં ગૂંઘાયેલી કૃતિઓનો પણ આમાં સમાવેશ થાય છે. આમ ભાષા અને સંપ્રદાય એ ખંને દિશાઓ અનાગમિક સાહિત્યની યોજના વિચારવા જેવા છે. વળી વિષયોનો પણ પ્રદેશ વ્યાપક અને નિર્ધિતારૂપ્યું છે, કેમકે એમાં કેવળ ધાર્મિક ભાષાનોને જ રથાન નથી; પણ ખર્મ નિરપેક્ષ અલખત ધર્મવિરોધી નહિ એવી આપતો પણ છે જ.

આ પરિસ્થિતિને લક્ષ્યમાં રાખી મેં જે યોજના કરી છે તેની આધી રૂપરેખા હું આદેખ્યું છું.

સૌથી પ્રથમ જૈન અનાગમિક સાહિત્યને શ્વેતાંશરીય સાહિત્ય અને દિગંબરીય સાહિત્ય એમ એ ખર્મામાં વિઅકત કરવાનો વિચાર આવ્યો હતો. કેમકે આ પ્રકૃતિઓ મેં ભાંડારકર પ્રાચ્યવિદ્યા સંશોધન માર્ગિર (પુના)માં જે મુંબદ્ધ સરકારની જૈન ધાર્યાથીઓ છે તેનું વર્ણનાત્મક સૂચીપત્ર આજ્યા વીસ વર્ષ ઉપર શરૂ કર્યું હતું (અને નથું વર્ષમાં એ કાર્ય પૂર્ણ કર્યું હતું, જે કે અસાર સૂચીમાં લગભગ જીલ ભાગ નેટલું જ મારું લખાયું પ્રસિદ્ધ થયું છે) આજે આ વિચાર મેં જતો કર્યો છે, કારણ કે એથી એક તો જૈન સાહિત્યના વિકાસનો ધર્તિહાસ ડેટલીક અંશે નાહક મેવડાય છે અને બીજું, એક બીજાના પૂરક અંગોની એક સાથે રજૂઆતની વાત જતી કરવી પડે છે.

ભાષાદીક સાહિત્યના વિભાગો પાડી એનો ધર્તિહાસ લખી શકાય ખરો અને એ દિવ્યામાં ઉપર સુખવાયા મુજબ મેં થોડા ધણો પ્રબાસ પણ કર્યો છે પરંતુ પાઠ્ય (પ્રાકૃત) યુગ આગળ જતાં સંસ્કૃત યુગથી સર્વથા અલિમ ન રહેતાં એનો સંપર્ક સાધે છે એ વાત વિચારતાં મેં પ્રસ્તુત પુરસ્તક માટે આ યોજના પસંદ કરી નથી, આમ એ માર્ગ છાડી મેં

नीले ज मार्ग अलखु कर्यो छे (जे के सेका प्रभाषु इतियोना निर्देशने तो अहो पछु रथान छे) अने अनो विषयो साथे संबंध छे. साहित्यना विषयोना वैविध्यने लक्षीने लक्षित अने लक्षितेर अम अना सुभ्य ए विभाग पदाय छे.

जैन अनागमिक साहित्य एट्ले द्रव्यानुयोग धत्यादि आरे अनुयोगाने रजू करतुं साहित्य. आम होताथी अनो अनुयोग दीठ विचार थाई थेक, पछु ए आर्ग अहो जतो करायो छे, जे के विषय दीठ विचार करायो छे. आथी अनुयोगते अनुलक्षीने चार अंड न मणां में प्रस्तुत पुस्तकना सुभ्य ए अंडा पाखा छे. (१) सार्वजनीन साहित्य अने (२) सांप्रदायिक साहित्य, जैनोने तेमन्ह अन्डेनोने पछु एक सरणी रीत व्यवहारमां काम लागे अवा धर्मनिरपेक्ष विषयोनो वैतानिक विषयोनो पहेला अंडामां समावेश थाहु छे. २५४ शब्दोमां कहुं तो व्याकरण, दोश, छांद, अलंकार, गणित, संगीत, शिल्प, शिलालेख धत्यादि विषयो पहेला अंडामां चर्चाया छे. आ सिवायना साहित्यने अंगे भीले अंड छे. अनो सुभ्य त्रयु उपायां छे. (१) दार्शनिक साहित्य, (२) कथात्मक साहित्य अने (३) विधि-विधान. दार्शनिक साहित्यमां तरवर्गानी विविध शाखाएने लगती इतियोनो अंतर्भव थाय छे. आथी अवा न्याय, सान-भीमांसा, कम-सिद्धान्त, ज्ञविचार, गुणस्थानकमरोह धत्यादि सुभ्य सुभ्य विभागो पाडी अनो सेकादी विकासना उपरेखा अलेखी छे. आ सणां धतिहास रजू करती वेळा में ते ते सेकामां थेला सामान्य देख-देना ने ते विषयता इतियोनी संक्षेपमां पृथक् गांधी लीधी छे.

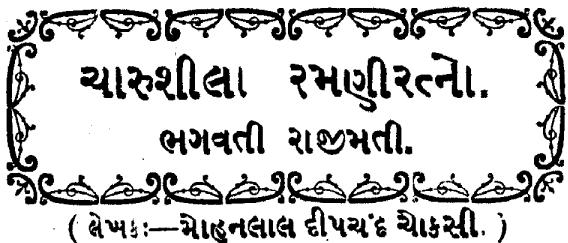
दार्शनिक साहित्य ए जैन छवनोने पाये होवाथी-अमल्य संरकृतिनी ए जगती अने छवती क्षेत्रित होवाथी में आरा पुस्तकना प्रारंभमां अने रथान आप्युं छे; आडी कथात्मक साहित्ययो शृङ्गात ठीक होत तो सामान्य वाचकने आ पुस्तक

विशेषतः रायक थात, पछु हणवा अने मनोरंजक साहित्यनी मुख्यतावाणुं आ पुस्तक न होवाथी लक्षित साहित्यने आद रथान आपनानो भोक था कामनो ?

ए जाणुवीती वात छे के दरेकने हरेक विषयमां सरभें रस पडो नथी. वणी गणित जे सामान्य रीते शुष्क विषय गण्याय छे ते मारो अति प्रिय विषय छे. गहन तरवर्गान पछु भने आइर्हे छे तो आरा जेवा विचारेडा पछु आ जगतमां छे ते अंते तो द्रव्यानुयोगनी यशोकाटिये केनकरान प्राप्त करवानुं छे तो गंभीर निषयथा शृङ्गात ठरतां लक्षे डेट्लाकने रस न पडे तेथी शुं ? ए विचारी में आ योजना पसंद करी छे. विषयमां केमने कथात्मक साहित्य ज रुचिकर छे ते आ विषयने लगतां अकरणा छोडीने वाचे अवा आनी व्यवस्था छे.

कथात्मक साहित्य एट्ले शुं ए कहेलुं पडे तेम नथी, एट्ले इपक साहित्यों पछु आमां समावेश थाय छे एट्लुं ज सूचन अस थेह. कथात्मक साहित्य मनोरम पद्धोमां तेमन्ह नवाही अने कहयंगम गद्यमां रसायेलुं होवाथी काव्यरसिङ्गोने ए आनंद आपसे. आना पछी अकित-साहित्यने-ज्ञान. ज्ञानां स्तुति-स्तोत्रोने में रथान आप्युं छे. जे के जे स्तोत्रो दार्शनिक साहित्य तरीकी गण्यानाने पात्र छे तेनो तो में ग्रथम अंडामां दार्शनिक इतियो तरीके निर्देश कर्यो छे.

ज्ञानतुं साच्युं इण विरति छे. सावध प्रवृत्ति-आथी आत्माने अचावेवा ए जैन धर्मतुं धेय छे अने अनी सिद्धिनो राजभार्ग ते अविनिष्टभय संन्यास छे. आने लधने तो 'कथात्मक साहित्यनो भेटा लाग उपदेशात्मक छे, नहि के केवल रंजनात्मक. वणी न्यारे सदाचार ए ज ज्ञानानी साची आराधना छे तो पछी अमण्डोनी सामाचारीओ, आवडोना वत नियमो अने दीक्षाहिना विधि-विधानो आदेख्या विना जैन साहित्यनो अने आर्थभारतीय संस्कृतिनो धतिहास अपूर्ण ज गण्याय ने ? आथी में आ दिशामां पछु थोडाक प्रयास कर्यो छे.

ચારુશીતા રમણીરતનો.
ભગવતી રાજમતી.
(લેખક:—મોહનલાલ દીપચંદ ચૈકડી.)

સ્નેહનો છુપો સંદેશ—

સખી મૃગદોયના ! આજે એકાએક ઉપવનમાં આ પ્રકારની મીજલસ ગોઠવી નાંખવા પાછળ થોડું હેતુ છે ? ગઈ કાઢે સંધ્યાકાળે આપણે છૂટા પડ્યા તાં સુધી તેં આ વાતનો દશારો સરખો પણ કર્યો નહોંતો.

શશીકલાની વાતને મારું સંપૂર્ણ અનુસેદન છે. આમ તો ચંદ્રાનના અને હું સાવ નજિકમાં રહીએ છીએ છતાં આજે સવારે જ્યારે એ નેતરું દેવા રહ્યો ત્યારે જ મને આ ઉપવન-ઉલણીની ખરણ પડી.

મુગાંકુદેખા એલી ડરી-હેઠનો, માનો ન માનો પણ આપણી બાળસખી મૃગદોયના હવે

આ પ્રમાણેની મારી યોજના છે. એની મેં આકારણું દર્શાવી છે. તેમ છતાં આથી વધારે સારી અને સગવડતાવાળી યોજના સાથાર સુયવવા કોધ વિશેષજ્ઞ કૃપા કરેશે તો મારી યોજના હું ફરીથી વિચારી જરૂર અને નાંખાની જ્યાં જે ફેરફાર કરવો મોગ્ય જરૂરાશે તે કરીશ.

વિશેષમાં પ્રસ્તુત પુરતકને અને તેટલે અંશે ઉપ-યોગી અને સમૃદ્ધ વનાવવા માટે મેં વિવિધ પરિસ્થિતી યાન્યાં છે. દા. ત. (૧) સંપ્રદાયદી અંશોની સૂચી. (૨) ભાષાદીક અંશોની સૂચી. (૩) અંથકારોનાં નામો, (૪) અંશોની સાલવારી, અને (૫) પારિલાખિક શખદોની સૂચી. અહો એ ઉમેરીથી કે દાખાનિકાદિ સાહિત્યના અંગભૂત વિષયોના મૂળ કેટલાં લાડા છે. એ તપાસવા માટે મેં આગ્રહોનો આશ્રય લીધો છે અને એ દારા મેં અનાગમિક સાહિત્યનું આગમિક સાહિત્ય સાથે સંધારું સાધ્યું છે.

આપણાથી કંઈ છુપાવતી લાગે છે. પૂર્વકાળ જેવી તે સરલહૃદયા નથો રહી. દુનિયામાં આપણે જોતાં આંધ્રા ધીએ કે ‘કારણુ વિના કાર્ય બનતું નથી’ નાના કિંવા મોટા ઉદેશ વિના અથવા તો પર્વહિન વગર આ પ્રકારની જહેમત લાગેજ કોઈ સમજુ ઉઠાવે. જરૂર એ મ્હોં ન ઉઘાડે છતાં મારું અંતર પોકારે છે કે આજની આ મીજલસ પાછળ જરૂર કંઈક હેતુ છે.

હેઠનો ! તમોએ જખરી કદમ્પનાસૂદી રચી દ્વારી અને આ મારી નામરાશીએ તો અનુમાનના તાંત્રણે ચઢી કાગનો વાધ બનાવ્યો ! મૃગદોયના સિમત કરતો એલી અને હેઠલા લાગી હે —

અંતર્માં હું ચોડીક ચોખવટ કરવા છચ્છું છું. પ્રસ્તુત પુરતક મારે જ છપાવવું એ માટેનો તમામ પ્રકાશન-ખર્ચ મને જ પૂરો પાઢવો એવો મારો આશ્રય નથી. જે કોઈ હિલના દિવાનર ધનિક કે સમૃદ્ધ સંસ્થા આના પ્રકાશની પૂરેપૂરો જોખમદારી ઉપાડી લેવા અને આ પુરતક તૈયાર કર્યા બદલ મને યોગ્ય પુરકાર આગળથી આપવા તૈયાર થશે તો તેમની એ વાત હું સાનંદ વધારી લઈશ. બીજું આજે તો આ પુરતક અંગેજુમાં મેં લખ્યું છે, પરંતુ જે એ યુજરાતીમાં મારી પાસે લખાવી છપાવવા કોઈ તૈયાર થશે તો એ કાર્ય હાથ ધરવા હું રાજ છું. મારો અભિલાષા તો એક જ છે કે — “નૈન સાહિત્યનો ધર્તિહાસ” સાચી રીતે સંપૂર્ણ-તથા એના અધિકારોનો જાણવા મળે એવો સતતર અને સહિપવણે સ્વીકારવો જોઈએ.

મૃગાંકલેણા, તેં મૂડેલો આક્ષેપ પાયા વિનાનો છે. સાસરીમાં જઈ તું હજુ જ હમણાં જ પાછી કરી છે એટલે પતિહેવ પાસેની ખોતેર કલામાંથી આ નવિન કલા શીખી લાવી લાગે છે! ન્હાનપણથી આપણે સાથે રમેદા. જાણે તમે પ્રભુતામાં પગલા મૂક્યા છતાં આપણા વર્ચ્યે લાંઝા વિરહણો પડ્યો નથી જ. મને એક તો દાખલો બતાવો કે મેં કંઈ તમારાથી છુપાવ્યું હોય. આજે ગોઠવવામાં આવેલા આ સમારંભ સંબંધમાં હું તેમજ ચંદ્રાનના સાથ અન્નાણું છીએ. ખુદ રાજુમતી પણ એ પાછળનું કારણ જાણું નથી. સવારે હાસ્તી આવી અને અમો ઉભયને ધારિણી મા પાસે ઘોલાવી ગઈ. એમનો આદેશ થયો કે ઉપવનમાં આજે રાજુમતીના સખીમંડળની ઊણી ગોઠવો અને આનંદપ્રમોદમાં હિન વીતાવો.

મારી આ વાતમાં શાંકા પડતી હોય તો પેઢી ચંદ્રાનના આવી રહી છે અને પૂર્ણિને ખાતરી કરી દ્યો.

અરે ચંદ્રાનના! આજે આ સમારંભ તો ગોઠવાયો પણ એ પાછળ નિમિત્તરૂપે કોણું છે એ તો જણાવ.

પ્રિયંવદાએ હુસતાં હુસતાં પૃથ્યું અને ઉમેર્યું કે-વહેવારમાં કચ્ચાં તો જન્મહિનની ઉજવણી થાય છે અથવા તો લગ્નહિન હોય છે તો મનગમતા ગીતો ગવાય છે. અહીં એમાંનું એક પણ નથી કળાતું. રાજુમતીના જન્મને તો વર્ષેના વહાણું વાયા છે અને લગ્ન એ કરશે કે કેમ? અગર કરશે તો એનો અનપસંહ મૂર્તીયો મળશે ખરો? એના વિચાર લેતાં વર્તમાન યાદવકોટિમાં મને તો કોઈ હેણાતો નથી. એકાદ પ્રતિ નજર ઠરે છે પણ જે લોક વાયકા સંભળાય છે તે જે ખરી હોય તો કેવલ નિરાશા જ જણ્યા છે.

અગિની પ્રિયંવદા, થા સારુ વિચારસ્તરંગો પર ઉડ્યા કરવું? રાણી માતા પોતે રાજુમતીને લઈ અહીં આવવાના છે. કયા કારણે આપણું સર્વને નિમંગ્યા છે એ પણ સ્વસુખે કહેવાના છે. જાગી ચિંતાઓમાં અઠવાયા વિના આજનો દહાંયો લઈએ. નારીજીતિને સંસારના જીવનારમાં ચિંતાઓ, વિચારણાઓ અને એ પાછળની ઉપાધિઓ તો જન્મ સાથ લખાઈ આવી હોય છે.

ધારણીદેવી અહીં પદ્ધતિ તે પૂર્વે તમો તમારા સાસરવાસના અનુભવ કહી સંભળાવો. અમે સંભળવા ઉત્સુક છીએ.

હા, હા, બેનડીએ તમોને એ નવા અવનના કંઈ કંઈ કોડ હોય, કારણ કે તમો હજુ એ પણે પહ્યાના :નથી. બાકી ઘેરેઘેરે મારીના ચુલા માફક એની નવિનતા થોડા સમય પૂરતી જ. સ્વલાવતું વૈચિન્ય જ્ઞાની લગવંતના વચ્ચનો પ્રમાણે કર્મને આધીન છે. જે આત્મા એ કર્મનું સ્વરૂપ સમજીને પછ્યું પાતું નભાવી વેતા શીખે એ જીવનમાં સંતોષ મેળવી શકે. લાં તો ધારણી રાણીના પગલા થયાં. સૌ તેમના પગે પડ્યા. તેઓ જે કંઈ કહે એ સંભળતાં પૂર્વે જરૂરી વાતો પર જરૂરી નજર ફેરવી જઈએ.

ઉત્તર હિંદમાં સૌરીપુર નામાનું નગર. યાદ્વોતું મૂળ જન્મસ્થાન. મથુરાના નજીક પ્રદેશમાં સૌરીપુરમાં અંધકવૃષ્ણી અને મથુરામાં લોજવૃષ્ણી વંશો રાજ્ય કરે. સૌરીપુરમાં દશ લાઈએમાં વડિલ ગણ્યાતા સમુદ્રવિશ્વ રાણ અને મથુરામાં ઉથસેન. એ સર્વ રાજગૃહનો સ્વામી. જરાસંધની આજામાં વર્તનારા સામન્તો. જરાસંધની પુત્રી જીવરક્ષા ઉથસેનના પુત્ર કંસને પરણેલી. કંસે પૂર્વલવના વૈરને લઈ પિતાને પાંજરે પૂરી મથુરાની ગાહી સંભળેલી. કંસ

નેડે સમુદ્રવિજયના નાના ભાઈ વસુદેવને ગાઢ મિત્રતા હતી. વળી ઉપકાર પણ હતો એટલે કંસે રાજ્યાસન પર બેસાને પોતાના મિત્ર વસુદેવ સાથે કાકા એવા દેવકરાજી પુત્રી દેવકીના લગ્ન કર્યા. એ અંગે મથુરામાં મોટો ઉત્સ્વ કર્યો. એ વેળા જેના લગ્ન આજે ઉજવાય છે. એના સંતાનના હાથે કંસનો વધ થશે એવા શાફ્ટો. કારણું ઉપસ્થિત થતાં એક સાધુલુના સુખમાંથી નિકળ્યા અને એ કારણું જીવયશા અને કંસના રંગમાં બંગ પહ્યો. ત્યાર પછી જે પ્રપંચ લીલા કંસને આદરની પડી, એ સામે વસુદેવ અને બળદેવને સાવચેતીપૂર્વક કામ દેલું પડ્યું અને દેવકીપુત્ર કૃષ્ણનો ઉછેર વૃંદાવનમાં કરવો પડ્યો. એ સાર જિંઝાસુવર્ગે મહાલારતના પાના દેરવા જરૂરી છે. મહાન્તમાની વાણી સુજ્જણ કંસનો વધ શ્રી કૃષ્ણના હાથે થયો. જીવયશા લાણેજ એવા કૃષ્ણ પર વૈર દેવાની પ્રતિજ્ઞા કરી પ્રતિવાસુદેવ પિતા જરાસંધના દરખારમાં પહોંચ્યો. એ સમયે મગનધના એ માલિકનું બળ સર્વોત્તમ હતું. એના જયમાંથી ઉગારવા દીર્ઘદૂષિત વાપરી રાજ્યની સમુદ્રવિજય અને સંખંધથી સંકલાયેલા રાજ્યની ઉચ્ચસેન પોતાના વિશાળ પરિવાર અર્થાત યાહેવાની નવ ડોટિ સહિત શૌર્યપુરી (સૌરીપુર) - માંથી ઉચ્ચાળા ભરી સૌરાષ્ટ્રમાં પ્રભાસના કંઠે આંયા અને દ્વારામતી નામા નવી નગરી વસાવી રહ્યા. આ વિશાળ નગરીની રિદ્ધિસિદ્ધ અવર્ધનીય હતી. લંખાઈ પહોળાઈનો વિસ્તાર એટલો બધો. હતો ડે-એમાં આજનું દ્વારકા-લુનાગઢ અને પ્રભાસપાટણ સમાઈ જય. ઉથેસેન-ધારિણીની એક દીકરી સત્યભામા તો વસુદેવપુત્ર શ્રી કૃષ્ણને પરણી ચૂકી હતી. વળી પૂર્વોપાઈની તપના પ્રભાવે ખુદ વસુદેવ પણ એટલા કાન્તિમાન અને સૌનંદ્યશાળી હતા કે જીથી તેઓ સંખ્યાંધ લલનાએના ભર-

થાર થયા હતા. આ બધા વસવાટ જેતાં દ્વારા મતીને અડતાદીશ ગાળિની કહેવામાં આવે છે તે વધારે પડતું નથી જ. સમુદ્રવિજય અને શિવાદેવીના પુત્રોમાં શ્રી અરિષ્ટનેમી અને રથ-નેમી સાથે અહો સંખંધ હોવાથી વધુ લંખાય ન કરતાં એક વાત જણાવી ધારણીદેવી શું કહી રહ્યા છે તે સાંભળવા પહોંચી જઈએ.

સમુદ્રવિજય કુટુંબમાં વડીલ હતા પણ જરાસંધના જય સામે નિમિત્તિયાને પ્રશ્ન પૂછતાં જણાયું હતું કે વસુદેવપુત્ર શ્રી કૃષ્ણ જાણે આજે બાળપદ્યના છે પણ મહાપરાહુમી છે અને પ્રતિવાસુદેવ જરાસંધથી બીજાનું કારણું નથી, કેમકે કૃષ્ણ વાસુદેવ થથા સર્જન્યા છે. પ્રતિવાસુદેવને મારી એ ત્રણ ખંડના લોકતા થશે. એ સમય પાડવાને થાડા વિલંબ છે ત્યાં સુધી સાવચેતીથી કામ દેલું. વળી ચ્યાદ મહાસ્વર્ણ અને ચ્યાસઠ ઈદ્રોના મહોત્સવથી શ્રી અરિષ્ટનેમી લીથંડર થનાર છે એ વાત પણ જાણીતી હતી. કૃષ્ણને ચ્યાય તાલીમ મળે અને સંભાળ રહે એ ખાતર બળસદને ખાસ તેમની નોડમાં રાજ્યાચે મૂક્યા હતા. માતાઓ લુહી હોવ છીએ એક જ પિતાના સંતાને-એવા એ ઉલય વચ્ચે અગ્રટ સ્નેહ હોય છે. આ જ ધ્વાણેવડીના પરાહુમોની દ્વારામતીમાં ડેર ડેર પ્રથાંસા સંલાલાતી, પણ જ્યારથી મિત્રોના કહેણથી કુમાર એવા શ્રી અરિષ્ટનેમીએ વાસુદેવનાં આયુધી લીલામાત્રમાં ફેરંયા અને પંચજન્ય શાખ કુંકા-વાડ્ય રમત કરી ત્યારથી એ ઉલયના અંતરમાં નાના એવા નેમીશર રાજગાહીના વારસ જનશે એવી શાંકા ઉફલાવી. ઉલયે શ્રીનેમિના બળને માપવાનો નિશ્ચય કર્યો અને એક વાર અખાડામાં એકઢા થતાં જ શ્રી નેમી પાસે કૃષ્ણને પ્રસ્તાવ રણું કર્યો.

ભાઈ, આજે આપણે આપણામાં ડોણું

વધારે બળવાન છે એની પરીક્ષા કરીએ. એ માટે મલ્લફુસ્તી જેલીએ.

દ્વારામતીના અથ અખાડામાં યાદવ સંતાનો—
કુમારો અને કુમારિકાએ પ્રાતઃકળમાં આવતા
અને હેઠને મજબૂત બનાવવાના જૂદા જૂદા
પ્રયોગો શીખતા. સમરંગણમાં કેવી રીતે
શક્તાઓ વાપરવા ને શરૂને કેવા પ્રકારે પરાલન
પમાડવો તે પણ ઉસ્તાદો દ્વારા શીખવાતું.
શ્રીકૃષ્ણનો પ્રસ્તાવ સાંભળતાં જ સૌનું ધ્વાન
એ તરફ એંચાયું. કુસ્તી જોવાને થોગ પ્રાસ
થયો જાણી સૌ નજીક આવી ટોળે મદ્દા. કુમારિકા
સમુદ્ધાયમાં સખી પ્રિયવંહા સાથે
રાજુમતી પણ હતી. નેત્રીક્ષર ખાસ રોજ
આવતા નહોતા પણ આજે આવેલા એ તકનો
લાભ લાવી વાસુદેવે લીધો. સૌના ડાન ભાવિ
તીર્થ પતિના મુખ પ્રતિ એંચાયા

ભાઈ, બળની પરીક્ષા કરવી એ તો ક્ષમિય
કુમારો તરીકે આપણો વિષસાય. પણ આપણા
સરણા કુલીન સંતાનોને આ સમુદ્ધાયની હાજ-
રીમાં જૂનિ પર આગોઠી કુસ્તી કરવી શોભારૂપ
ન લેખાય. અરસપરસ બુન્દ વાળીએ અને એ
દ્વારા બળનું માય કહાડીએ.

એ વાત પણ ભાઈ તમારી હીક છે. તમો
નહાના એટલે પ્રથમ મારી આ બુન્દ વાળો
નોઈએ? એમ કહી શ્રીકૃષ્ણ પોતાને હાથ
લાગે. કર્યો. અનંત બળના સ્વામી એવા શ્રી
અરિષ્ટનેમીએ લીલા માત્રમાં એ વળી હીધો.
પણ તેમને પોતાનો હાથ લંબાગ્યો. ખુદ
શહેરતીનું બળ પણ કામ ન લાગે ત્યાં વાસુદેવનું
શું ચાલે? વજ જેવી એ બુન્દ વળી શકી
નહીં અને વૃદ્ધની લાંઘી ડાળે જેમ વાંદરો લટકી
કુંચિતા. ખાય તેમ શ્રીકૃષ્ણ બુન્દ પર લટકી
પડ્યા. બળના માપા મપાઈ ગયા. તાણીએના
નાહ સાથે સૌ વિખરાયા. વુંદમાંની એ વિઝિતાએ.

વારંવાર અરિષ્ટનેમીના ચહેરાને જોઈ રહી હતી.
એમાંની એક તે રાજુમતી અને બીજી તે શ્રી
કૃષ્ણ પોતે. સખી પ્રિયવંહાની વારંવાર હાકલ
પણી જ રાજુમતીએ ઘરનો માર્ગ લીધો હતો.
એ વેળા પાછળ નજર કેટલીયેવાર કરી હતી.

હસતાં, હસતાં પ્રિયવંહાએ કહેલું પણ
એં કે—કુંવરીબા, રોજ તો કૈમાર્યના વખાખ
કરતા થાક્તા પણ નહીં. કેટલીયેવાર જોશ-
પર્ણક કહેતા કે ખાદ્યી-સુંદરી માઙ્ડક નારીઓનિ
પણ કુમારી અવસ્થામાં જીવન વિતીત કરી
શકે છે. પુરુષ જાતિ સાથે લગ્નથાંથાથી જોડા-
વાની કે એના પ્રેમમાં બુડી જવાની કંઈ જ
જરૂર નથી. પુરુષ વળો સ્ત્રી વર્ગ પર સત્તા
જમાવી હ્યા, પોતાના માટેના દરવાન ઉધાડા
મૂડી હીધા છે. એ વિના હંજરેનું સ્વામીપણું
કેમ સંભવી શકે! અંતર્ઘુરના કમરા એ
પ્રેમના નામે જ લશાયા છે ને! એવું કહેનારી
સખી રાન્જુલ ! તું આજે વારંવાર શા માટે
નેમિકુમારના મુખને તાકીને જુઓ છે? પુરુષ
વર્ગ સામે પડકાર હેંકનાર વીર રમણી! કેમ
જવાબ હેતી નથી?

જવાબમાં રાન્જુલ નિર્મન શરૂદો એલો
આએ રસ્તે મૈન જનેલી. સખી, હારી વાત
સાચી છે. મન એવી રીતે આકર્ષયું છે
કે જેથી હેઠળી કિયા છુપી રહી શકી નથી.
કારણું તો જાની કહી શકે.

પુત્રીએ! તમોને આજે એકાએક એકડી
કરવાનું કારણું બીજું કંઈ જ નથી. માત્ર તમારી
સખી રાન્જુલને પતિ તરીકે કર્યો યાદવકુમાર
પસંદ છે એ જાણી દેવાનું છે. મારા જમાઈ-
રોજ શ્રીકૃષ્ણનું એના હાથની માંગણી કરવા
સારુ અહીં આગમન થનાર છે. કિયા યાદવ
કુમાર માટેની આ માંગણી છે તે જાણાયું નથી,
પણ સત્યભામાએ ખાસ કહેવડાવ્યું છે કે
ગમે તેમ કરી આ સંબંધ જોઈશો.

भृगदेवायना-राणील, राजुलना विचारोथी
तमै क्यां अज्ञाण्या हो ?

यांद्रानना-कृत न करवाना टेक्काणी
राजुल आजना अमारा क्षेषुथी मानी लशे
अने पसहाणी अणुपवरो ए संलवित हो ?

जुओ राजुल आवी रही हो. ए संलवित
अनाववा सारु तमारे कुशणता दाखववानी हो.
ए कारणे तो कुमारिका लेणी थोड़ी नवपरिषु-
ताएने बोलावी हो. ने कणाकारा पुरुष-हुद्य
कुम्हे करी शकाय हो, ए कणाने पेतानी
नीतिथी एकाही उगती कुमारिकाने आकर्षी
एमां ते शुं भारे काम हो ?

प्रियंकदा-राणी माता निश्चिंत रहो. शकुन
सारा थाय हो.

अमारा प्रकाशन साहित्य ग्रंथो भाटे
विद्वान् धतिहास अने न्यायनिष्ठात
मुनिराजश्री जगभूविजय शुं लभे हो ?

वेशाक शुद्ध ७

यांदा (सी. पी.) (दक्षिणथा) मुनि जगभू-
विजयलु तरइथी धर्मलाभ.

श्री आत्मानंद सभायोग धर्मलाभ वाचशी.
तमारो पत्र तथा श्री इमयंती व्यवित्र, आदर्श
स्त्रीरत्ना, ज्ञानप्रदीप अने जैनमतका स्वरूप-
आ चार ग्रंथो भने भएया हो, अने आ पुस्तकोनो
आनंद साथे स्तीकार कर्यो हो. सभा दिवसे दिवसे
ने उत्तम प्रगति करी रही हो ते लेछने भने अपार
आनंद थाय हो, लैन समाजनो साहित्य भजनो
महान् अनुपम हो. भान तेन योग्य स्वरूपे
भावार मूकवानी ज जड़र हो. श्री आत्मानंद सभा
ए ज उद्देश्यी कार्य करी रही हो, अने उद्देशने
भराभर पारी रही हो.

बंडरोभां ग्रंथो तो हमरो अने लाभो छे
पछ तेनो लाभ संस्कृत भाषा जाणुनार नानो वर्ग
ज. डिली क्षड तेम हो, परंतु आत्मानंद सभा
तेनो भाषातुवाद करावी प्रत्येक मनुष्य सुधी घेमानुं
ग्यानाभूत पहेंचाउ हो ए मेटी आनंदनी वात हो.

श्री अंतरिक्षलु पार्थिताथलुनो भूमि भाँडि-
रमां भिराज्वमान प्रखुनो झेटो धर्मी ज प्रशंसापान
थो. होटानी सुंदरता ए तमारा दीर्घकालीन
अनुबन्धुं अने कुशणतानुं ज परिणाम हो. आवी
रीते होटा कराववा वजेरेतुं अमो. कंध ज समजता
न होता, परंतु सौथा पहेंदो तमे छ्वेतानी गुदा-
योना रेखायित्रो अमारी कृपना करतां अनेक-
गणो सुंदर झेटो बनाऊयो त्यारथी ज अमारो ए
प्रत्ये रस वध्यो. आवी धर्मी प्रकाशन करवा आयत
अमारो उत्साह तमारा सहजेगथी वधी रहो हो.

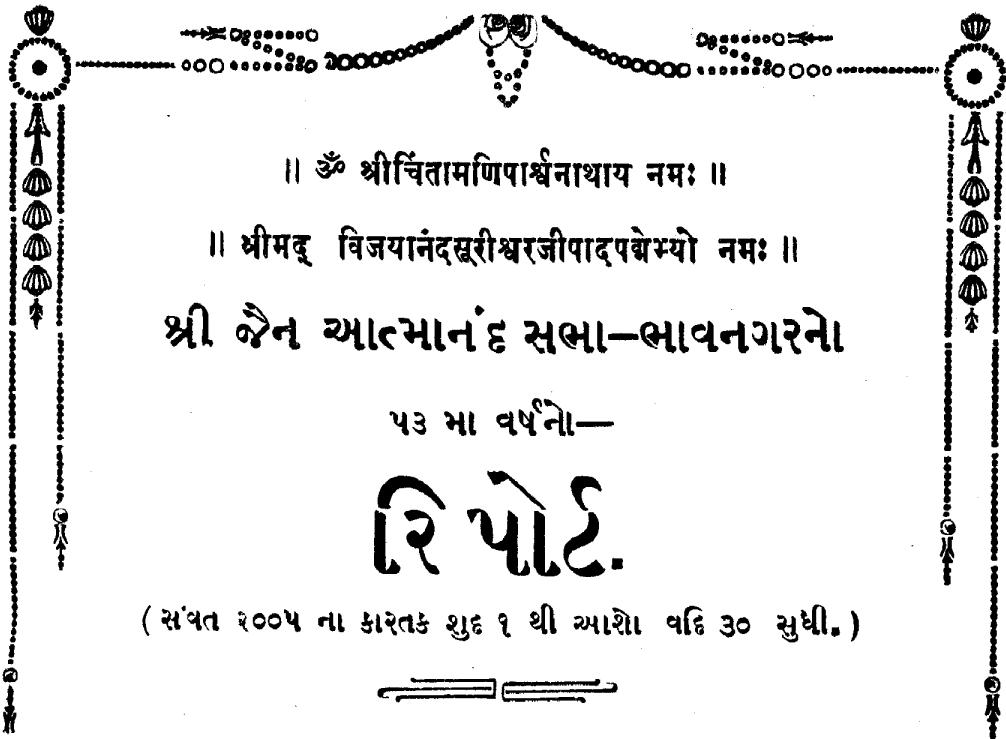
आ वधा परिषम अहल श्री वद्विसदास-
लाईने धन्यवाद धरे हो.

वृत्तमान-सभाचार.

आचार्य महाराजश्री सागरानंदसूरीथरलुनो
स्वरूपवास.

सुप्रसिद्ध आचार्य महाराजश्री सागरानंदलु
ता. १-५-५० शनीवारे सांझे ४-३२ डिक्को सुरत
भुकामे काणधर्म धार्मा हो. तेमो वयोवृद्ध अने लैन
आगमोनां जाणउर होता. तेमो ७५ वर्षोनी उभरे
स्वर्गवास धार्मा हो. तेमो श्रीनां अथाग परिश्रमथा
सुरतभां श्री वर्षभान आगम भहिर अने पालीताखुमां
आगम भाँडिर सुंदर शैवीथी अधावनामां आ०या होता.
तेमनां अवसानथी भारतीनां समरत लैन समाजने
ऐक महान् आचार्य महाराजनी ऐट पडी हो.

आ सभा तरक्षी तेमनां विद्वान् शिष्य आचार्य
महाराजश्री माणेकसागरसूरिलु महाराजने अने सुर-
तानां श्री संध उपर तारथी दिवगीरी दर्शविवामां
आवी होती.

मुख्य सेक्टरीनुं निवेहन.

मानवता पैदन साहेबो, प्रभुभश्ची अने अंधुओ,

हे वयुरनी कृपाथी हिवसातुहिवस प्रगतिमान थती अने प्रतिष्ठा पास्ती आ सभानो ५३ भा वर्षनो रिपोर्ट, आवड, जवड (हिसाअ) सर्वकार्यवाही आपनी समक्षरज्जु करतां अमोने आनंद थाय छे.

भुशी थवा जेवुं तो ए छे हे सभानी मणती भेनेजुंग के जनरल डोअप्प्यु भीटीगभां नवुं नवुं जाणवातुं भणतुं होवाथी अने सर्वने तेमां २८ पडतो होध ते ते भीटीगभां सभासद अन्धुओना सारी संघ्यामां हाजरी अने सर्वनो सहभान जेवातो होवाथी मुख्य कार्यवाहोनी कार्यवाही अने तेमनी कर्तव्यनिष्ठता ५२ ते प्रेम अने विश्वास स्थाने छे, साथे सभाना दरेक कार्य भाटे सर्वनो सहकार पशु सहज जाण्याई आवे छे.

आगला वर्षोनी कार्यवाही आ रीते दर वधे ज्वेम आप जाणी शक्या छो, तेम ज्वैत समाजनी जाणु भाटे रिपोर्ट द्वारा सभा प्रकट करे छे; तेम आ वर्षोनी वडीवट संघधी सर्व कार्यवाही (हकीकित) सभानी आवड, जवड, खर्च, सरवेयुं अने आवता वर्षोना अनेट साथे आने आपनी पासे रज्जु करिये छीये, जेथी तेमां कांध सुधारोवधारो इरवानी जडेर जाण्याय अथवा आवता वर्ष भाटे अकिञ्च, सेवा, आत्मकल्याण अने सभानी विशेष प्रगति, प्रतिष्ठा, गौरव भाटे नवीन विशेष कार्यो ने ने नवा शह उरवा जेवा आप जाण्यावशो ते आप सर्व अन्धुओना सहकारवडे सभा जडेर हाथ धरये.

ને સંસ્કાર (સભા-મંડળ વગેરેમાના) સુખ્ય કાર્યવાહોએ, પ્રમાણિક, કર્ત્વબ્ધનિષ્ઠ, સેવાઆવિ અને છેવટે વધારે નહિં તો એક જ સભાસદ તેનો આત્મા અની ગચેલ હોય (આત્મા બનેલ સભ્ય તેને જ કહેવાય કે તે પ્રમાણિક હોવા સાથે સેવાઆવિ હોય) સાથે સભાસદ બંધુઓનો કાર્યવાહોએ પ્રયે સહભાવ, સંપ (સંગૃતન) અને મળતી મીઠીગેમાં અરકસપરસ નવા નવા વિચારેની આપદે થતી હોય, તેમજ સર્વ કાર્યજાહોનો સંપૂર્ણ રિપોર્ટ પ્રમાણિકપણે પ્રગટ થતો હોય, સભાસદ બંધુઓને આત્મકલ્યાણના દેવ, શુરૂ, જાનઅક્ષિત અને બીજા લાભો પ્રાપ્ત થતાં હોય, આર્થિક સિથિતિ સહામળતીવાળા (સદર) હોય તેથી જ સંસ્કાર દરવર્ષે પ્રગતિશીલ થતાં તેની પ્રતિષ્ઠા અને ગૌરવની વૃદ્ધિ થતી જાય એ અનુભાવસિદ્ધ હૃકીકત છે.

આ સભા પર સુખ્ય અને પ્રથમ જેમ શુરૂકૃપા છે, તેમ કાર્યવાહોએ વગેરેતો આત્મકલ્યાણ માટેનો જ પુરુષાર્થ છે; જેથી સર્વને આ સભા માટે ગૌરવ લેવા જેવું છે. સભાના કાર્યવાહોએ પોતાની જવાબદારી બરેખર સમજુ, પરમની મર્યાદામાં રહી વહીનટ કરવા સાથે જહેરમાં તેની સર્વ કાર્યવાહોને રિપોર્ટદારા દરવર્ષે સમાજ પાસે મૂકે છે તેથી જ આ સભાની અલિંગન થતી રહી છે.

કોઈપણ સભા કે સંસ્કારને જ્ઞાનાંદ્રા બાગે આર્થિક સહાય સમાજ પાસેથી મળતી હોતાથી તેની સંસ્કારાચ્છે (તેના કાર્યવાહોને) દરવર્ષે (૬ એ ત્રણ વર્ષે તો જરૂર) સંસ્કારની સર્વ કાર્યવાહોનો રિપોર્ટ, આર્થિક સિથિતિ પ્રમાણિકપણે જે પ્રગટ કરે તો જ, તે સંસ્કાર સમાજમાં વિશ્વાસપાત્ર ગણ્ય છે. તેથી જ આ સભાએ દરવર્ષેની કાર્યવાહોનો દરવર્ષે રિપોર્ટ સમાજની જાણ માટે શરૂઆતથી ભૂકનાનો પ્રશંસન ફરેલો છે; બીજા સેવાના કાર્યો સાથે આ હૃકીકત પણ જરૂરી હોવાથી સભાની વિશેષ વિશેષ પ્રગતિ થતાં પ્રતિષ્ઠા વધતી જાય છે.

સ્થાપના—આ સભાની સ્થાપના સં. ૧૬૫૨ નાં બીજા જેઠ સુઃ ૨ ના રોજ પ્રાતઃભરણીય શ્રી વિજયાનાંદ્સ્વર્ગિધરણ (શ્રી આત્મારામજી) મહારાજના (સમરલ) ગુરુભક્તિ નિમિત્તે, તેઽષેશ્વી પૂજય ગુરુદેવના સર્વવાસ પણી પચીશમે દિવસે મંગળમુહૂર્તમાં થયેલી જે જેને આજે પડ વર્ષ પૂરા થતો પણ સું વર્ષ ચાલે છે.

૧ ઉદ્દેશ—જૈન બંધુઓ અને જ્ઞાનો ધર્મ સંબંધી ઉચ્ચય જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તેવા ઉપયોગેજવા, અને પ્રકારની દેળવણીની વૃદ્ધિ માટે સ્કોલરશીપ વગેરેથી યથાશક્તિ સહાય કરવા, પૂર્ણ પૂર્વિયાર્થ મહારાજો કૃત ભૂળ-પ્રાકૃત-સંસ્કૃત ઉચ્ચય કથાના વિવિધ સાહિત્યના પ્રકાશનો અને છતિલાસ, જીવન-ચરિત અને કથા સાહિત્યના ભૂળ અને સુંદર સચિત્ર શુદ્ધ અને સરલ અતુનાદો ગુજરાતી ભાષામાં કરાવી પ્રકટ કરી જ્ઞાનો પ્રયાર અને જેને તેટલી ઉદ્દરાથી લેટ આપવા, તેમજ જૈન સર્તા સાહિત્યનું પ્રકાશન કરી લેટ કે અથ્વ કિંમતે આપી, જૈન ધર્મના ભૂળભૂત સિદ્ધાંતો અને તત્ત્વોનો આરતસ્વમાં જ્ઞાનો પ્રયાર કરવા, તેમજ વિવિધ સાહિત્યના હસ્તલિખિત પ્રતો અને ઉપયોગી પ્રકાશનોને સંયાદ કરી એક જ્ઞાનમંદિર કરી, જ્ઞાનભક્તિ કરવા, કો લાઈબ્રેરી(પુસ્તકાલય)વડે મફત લાંબાન પૂર્ણ પાડવા, દરવર્ષે જરૂરીયાતવાળા જૈન બંધુઓને રાહત આપવા અને પુર્ણ પ્રભાવક, દાનવીર વગેરે જૈન બંધુઓનો યોગ્ય સંકાર કરવા અને સાથેજ દેવયુરૂતીર્થની પૂલ, યાત્રા, અક્ષિત કરી આત્મકલ્યાણ કરવાનો છે.

આ સભાનું સ્થાપન ખાસ ગુરુભક્તિ નિમિત્તે થયેલું છે તે આપ જાણો છો. હવે સ્થાપના પણી કટલીક સિથિતિ સ્થાપકતા થયા પણી સભાના ઉદ્દેશો પ્રમાણે પ્રથમ ગુરુદેવના પરિવાર મંડળની આજા-

१३ अने तेजोश्रीना हुपा-निहिताना सहकार अने गानवडे आज्ञयी पांत्रीश वर्ष पूर्वे गानोङ्कार साहित्य सेवा-ग्रान अकितनुं कार्य ज श्री पूर्वाचार्यी महाराजाम्भा रचित भूण प्राकृत संस्कृत अंथरत्नोना प्रकाशन, फ्लोगो प्रयार अने उदारता पूर्वक भेटाणा प्रभाषुभां भेटाणा कार्यनी शिरायात सभा तरहथी करवाम्भ आवी छे, जे हाल पछु गतिमां ज छे अने रहेशे. अयार सुधीमां प्रसिद्ध थेला खूब्य पूर्वाचार्य महाराजाम्भाकृत विविध साहित्याना भूण प्राकृत-संस्कृत अंथो डुल ६१ जे जे प्रकट थया छे, तेमाथी आप सर्वे जाणुने झुशी थशे. के भूण प्राकृत संस्कृत अंथो. अने केटलाक अनुवादोना अंथो. साधु आधी महाराज, ग्रानभांडोरो, लाईप्रेरीओ. अने ज्वेतर विद्वानोने आ वर्षनी आभर सुधीमां इ. ४११५०) ना भेट अपायेला छे, जे काम्पिषु नैन संस्था करी शक्ति होय ते अमारा जाणुवामां नथी; जेथी ग्रानभक्ति, साहित्यो उदार, फ्लोगो प्रयार अने पठन-पाठनाना कार्यने अंगे आटली भोटी रकमानी सभाम्भे आपेक्ष भेट ते गानोङ्कार, ग्रानदान होइ आपणे सर्वे ने परम आनंद थाय ते स्वाक्षाविक छे. अने आ हम संयोगो प्रभाषु यालु ज छे. आ तो मात्र भूण अंथानी हक्कीकत आप पासे रङ्गु करी छे, परंतु नैन तत्त्वग्रान, भनिहास, क्षया, ज्वनचरित वगेरे अनुवाद युज्वराती लापामां ज्वेतुं प्रकाशन निरंतर प्रथमाथी ज शहू छे, ते अंथो येद्दन साहेमो, लाईमेभरो वगेरेने हजारो इपीयाना ज्वेट आपवामां आव्या छे ते रकम जुही छे. ते संख्यी हक्कीकत आगण पाठ ६ तथा ७ मां आपवामां आवेली छे, ते नैन अंधुओने भास वाच्या नम्र सुच्याना छे. भूण अंथामां आगेमो, कल्पसूत्र, वगेरे दीक्षामो. सहित तेमज अन्य तत्त्वग्रान वगेरे साहित्याना अंथो प्रगट थेले छे, ते भूण अंथो. अने अनुवादो ज्वेम ज्वेम छपाय छे, योजनामां होय छे ते ते वर्षते आत्मानंद प्रकाशमां तेनी जहेर अभर पछु आपवामां आवे छे.

हाल भूण अंथामां यूहुतकृष्ण छेल्सो छहो भाग, त्रिष्ठिर्साकापुरुष चरित्र २-३-४ त्रिपुर्वे छपाइ गेले छे, प्रस्तावना आकी छे जेथी ते योआ वर्णनमां प्रकट थशे, तेमज नैन न्यायो अपूर्व अंथ श्री द्वादशारनयचक ज्वेनी ग्रेसडेपी तैयार थह ग्रह छे ते माटेनी धर्षी हक्कीकतो प्रस्ताव ड्रेपे नैन सभामानी सक्षिम जालु माटे आत्मानंद प्रकाशमां आपवामां आवे छे. ज्वेनी ग्रेस डेपी धर्षा परिश्रमवडे साक्षर्वर्षी श्री पुरुषविजयलु महाराजे संशोधन करी तेने विशेष संशोधन करवा भाटे आ श्री द्वादशारनयचक नामे न्यायो मुख्य नैन दर्शननो. अंथ छे ते न्यायनिष्ठात विद्वान मुनिराज श्री ज्वल्पुरुषविजयलु महाराजने सोंपेल छे, तेयो साहेमे पछु धर्षा ज प्रथलवडे शाधी तैयार कर्त्ता जे थेहुङ् कार्य आकी रहेक छे ते पूर्ख थतां ग्रेसमां छापवा माटे आपवामां आवश्यो. आ अंथ ए महामुख्य न्यायो अंथरत्न छे ते अंने महात्माम्भे जे परिश्रम ते माटे सेव्यो छे ते नैन सभाज ५२ ज्वेवे तेवो उपकार नथी अने तेनो ज्वाय तो भावि काण आपशे, अति प्रशंसनीय निवड्शे.

आ सभानुं भूण साहित्य प्रकाशन आतुं, प्रयार अने उदारतापूर्वनुं भेट आतुं—जे आले छे तेमां पूर्वाचार्य, महान पुरुषोरयित आगेमो, तत्त्वग्रान, भिक्षुत, नाटकी, काण्यो वगेरे जे भूण अंथो आकृत संस्कृत भाषामां श्री आत्मानंद संस्कृत अंथमाणाना नामथी अकितछे अने युज्वराती श्री आत्मानंद शताभिंद सिरिज ते अंने प्रकाशन आताओ. रुझाने वडीवड करवा सुप्रत थेला छे, अने श्री नैन आत्मानंद अंथमाणा (ज्वेम नैन अंधुओना नामथी सिरिज (अंथमाणा) पछु प्रगट थाय छे तेनो सभानेश थाय छे ते तथा अन्य जे अनुवाद अंथो अनेक प्रगट थया छे, थाय छे, ते सभानी भालीकीतुं आतुं छे.

શુક્રલક્ષ્મિ પછી આ શાનોદ્વાર-શાનભક્તિ સાહિત્ય પ્રકાશન તેનો બ્હોગ પ્રચાર વગેરે એવું ઉત્તમ કાર્ય છે કે જેના પઠનપાઠન, અભ્યાસથી આત્મકષ્ટાણુ સાચી શક્યા, આત્મક આનંદ ઉત્પન્ન થાય, સુસંરક્ષારની વૃદ્ધિ થાય, તેમજ ગુહના શૃંગારદીપી એક સુંદર લાઘણેરી તૈયાર થાય છે. આ શાનભક્તિના કાર્ય માટે જૈન સમાજ તેમજ આપણા ધર્મભૂતોમાં પણ, આ સભા માટે માન ઉત્પન્ન થયેલ છે જે આ શાન ભક્તિના કાર્ય માટે હેઠળીક વખત પ્રશંસાના પણે પણ સલાને મળે છે. આ શાનોદ્વાર ભક્તિનું કાર્ય આત્મકષ્ટાણુ માટે શાનારાધન માટે અતિ ઉપયોગી જેમ છે તેમ અતુમોદનીય પ્રશંસનીય પણ છે.

સંપૂર્ણ સલામતીવાળી સભાની આર્થિક સ્થિતિ.

આ સભા પાસે જે નાણ્યાનું ભડોળ છે તે ભડોટા ભાગે સમાજ પાસેથી આવેલું હોઈ, કાર્યવાહકો તો એના વહીવિનિ પ્રતિનિધિઓ હોવાથી જવાબદારી પણ છે, તેથી તેના ઉદ્દેશ પ્રમાણે અને આપનારની ધર્યા પ્રમાણે નિર્દેખ રોતે તેનો સદૃપ્યોગ કરવાનો હોવાથી, સમાજનો વિશેષ વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરવા, તેને ટકાવી રાખવા અને તેના સંરક્ષણાર્થે અને અવિષ્યમાં પણ ન જોગમાય, ઓછું ન થાય કે ન ગેરડપ્યોગ થાય માટે આ સભાના નાણું અત્યારસુધી સદ્ગુર જભીનગીરીમાં (ઐંડામા) રાખવામાં આવતા હતા, પરંતુ કાળપરિવર્તન અત્યારે એટલું અધ્યું થયેલું છે કે ત્યા કે ખીજે સ્થળે સલામતીવાળા સ્થિતિ કાર્યવાહકોને નહિં લાગવાથી, ચાલતા વર્તમાન કાળનો વિચાર કરી સલાની આર્થિક બાખતનું અવિષ્યતું રક્ષણ અને સંપૂર્ણ સલામતીની આતર હાલ સભાની માલિકીના જેમ વણું મકાનો છે. જેની ડિંમત પાછળ આપવામાં આવેલી છે તે સિવાય બોન્ડમાં અને થોડી રકમ સદ્ગુર ઐંડમાં રહે છે અને અવિષ્યમાં જેમ જેમ આર્થિક સ્થિતિ વધતી જશે તેમ તેમ અને ત્યાંસુધી સ્થાવર મિકલતમાં અને સંરક્ષણવાળાણી જભીનગીરીમાં જ સભાના નાણું રોકાનમાં આપશે. કોઈપણ જાહેર સંસ્થાએ દર વણે કાર્યવાહીનો જેમ રિપોર્ટ સમાજની જાણ માટે પ્રકટ કરવાની જરૂર હોય છે તેમ સમાજ પાસેથી કોઈપણ રીતે લીધેલ નાણુંનો શું વય કર્યો? તેના નાણું કર્દ અને કેવી સલામતીવાળા સ્થિતિમાં રોકલ છે અને હેઠળ નાણું સિલિક છે તે રૂપી બતાવવું જ જોઈએ.

આ સભાનો આર્થિક વહિવટ-વ્યય પણ સભાસહેને કે કાઢને પણ કાઢ રીતે દોષ ન લાગે એવી રીતે ચલાવવામાં આવે છે જેથી તેની દિવસાનુદ્દિસ ઉભતિ થતી જાય છે.

અંધારણુ.

(૧) પેદ્રન સાહેબો, (૨-૩) પહેલા ખીજ વર્ગના લાધુક મેમબરો અને (૪) વાર્ષિક સભાસહે મળી ચાર પ્રકારે છે. અને એક જ વખત રી. ૫૦૧) આપવાથી પેદ્રન સાહેબ, રી. ૧૦૧) આપવાથી માનવંતા પ્રથમ વર્ગના લાધુક મેમબર, રી. ૫૧) આપવાથી ખીજ વર્ગના લાધુક મેમબર અને દર વણે રી. ૫) આપવાથી વાર્ષિક સભાસહ તે તે પ્રકારના માનવંતા પદે નિયુક્ત કરવામાં આવે છે અને તેમોશીના સુઝારક નામો શ્રી “આત્માનંદ પ્રકારા”માં પ્રકટ કરવામાં આવે છે.

આ વર્ષ આખર સુધીમાં કુલ ૬૫૬) માન્યવર સભાસદો છે.

*સા. ૨૦૦૫ ની સાલ સુધીમાં થયેલા ૪૫ પેટ્રોન સાહેબોની નામાવલી.

૧ શેડ સાહેબ ચંદુલાઈ સારાભાઈ મોઢી	૨૩ શેડ સાહેબ શ્રી કાન્તિલાલ જેશીગલાલ
૩ એ. એ.	૨૪ "
૨ રાવસાહેબ શેડ શ્રી કાન્તિલાલ ધર્થરલાલ	૨૫ "
ને. પી.	૨૬ "
૩ શેડ સાહેબ માણેકચંદ જેચંદલાઈ	૨૭ "
૪ " રતિલાલ વાડીલાલ	૨૮ "
૫ " માણેકલાલ ચુનીલાલ જે. પા.	૨૯ શાહ એધવળ ધનજીલાઈ સોલીસીએર
૬ " કાન્તિલાલ બડોરદાસ	૩૦ શેડ મણુલાલ વનમાલીદાસ બી. એ.
૭ રાવખણ્ડાદુર શેડ શ્રી નાનજીલાઈ લધાલાઈ	૩૧ શેડ સાહેબ સારાભાઈ હૃઠીસીગ
૮ શેડ સાહેબ લોગીલાલલાઈ મગનલાલ	૩૨ "
૯ " શ્રી રતિલાલ વર્ધમાન	૩૩ "
૧૦ " પદમશીલાઈ પ્રેમજી	૩૪ "
૧૧ " રમણીકલાઈ લોગીલાલ	૩૫ "
૧૨ શેડ સાહેબ મોહનલાલ તારાચંદ ને. પી.	૩૬ "
૧૩ " જાણજી નરશીદાસ	૩૭ મહેતા ગિરધરલાલ હીપચંદ કમળોજવાળા
૧૪ " ત્રિલુધનદાસ દુર્લભદાસ	૩૮ શેડ પરમાણુદાસ નરશીદાસ
૧૫ " ચંદુલાલ ટી. શાહ જે. પી.	૩૯ " લવજીલાઈ રાયચંદ
૧૬ " રમણીકલાલ નાનચંદ	૪૦ " પાનાચંદ લદ્દુલાઈ
૧૭ " દુર્લભદાસ અવેરચંદ	૪૧ શેડ સાહેબ કરતુરલાઈ લાલલાઈ
૧૮ " દલીચંદ પુર્ણેતમદાસ	૪૨ શેડ પરશેતમદાસ મનસુખલાલ ગાંધી
૧૯ " વોરા ખાંતિલાલ અમરચંદલાઈ	તારવાળા
૨૦ રાવખણ્ડાદુર શેડશ્રી જીતલાલ પ્રતાપશી	૪૩ મહેતા મનસુખલાલ હીપચંદ કમળોજવાળા
૨૧ " શ્રી અમૃતલાલ કાળીદાસ	૪૪ શેડ છાયાલાલ મગનલાલ
૨૨ શેડ સાહેબ ઘુશાલદાસ એંગારલાઈ	૪૫ " માણેકચંદ પાપગલાલ થાનગઠવાળા

આ સમાની ઉત્તમ અને પ્રમાણિક કાર્યવાહી વહીવટ વગેરેની દર વર્ષે રિપોર્ટદારા પ્રકટ થતું હોવાથી જૈન શ્રીમંત અને પ્રિયાન બધુઓ, ધર્મવીરો, નૈતન નરરત્નો, પ્રતિષ્ઠિત પુણ્યપ્રભાવક પુરુષો આ સભાનું માનવંતુ પેદનપદ હોશે હોશે સ્વીકારે છે, તેઓશ્રીને આગદા શુજરાતી અનુરોધોના અંથે સિવિકમા હોય તે બેટ અપાય છે અને પ્રકટ થતાં નવા સાહિત્યના અંથો પણ બેટ અપાય છે.

* ૨૦૦૬ની સાલમાં નવા પેટ્રોન સાહેબોની થયેલો વૃદ્ધ આત્મા વર્ષના રિપોર્ટમાં આપવામાં આવશે.

जैन झेनो पथु आ सभामां सभासद थर्द शके तेवो। प्रभूंच प्रथमथी ज करेतो। होवाथी जैन झेनो पथु सक्यो थयेल छे, थाय छे; परंतु विशेष खुशी थवा नेवुं तो ए छे के केटवी झेनोम्ये वभर लप्पे, माणस्थी करे अने विशेषमा शेक्युट्ट झेनो पथु आ सभामां सभासद थयेल छे ते पथु सभानो गोरवनो विषय छे। वणी नवा नवा पुल्यप्रभावक, दानवीर, श्रीमंत जैन बंधुओं आ सभातुं पेट्रनपद स्तीकारी पोतानो आनंद व्यक्त करे छे, तेमज ते रीते नवा नवा लाधक भेड़रानी पथु हर आसे वृद्धि थती जाय छे। अने सिवाय बहार गामना जैन श्रीसंघे, संस्थाओं, ऐर्हिंगो, लाधिरीओ, गानबंडरो वज्रेनी सक्यो। तरीको द्विसातुंद्विस वृद्धि थती जाय छे।

आ वर्षनी आखर सुधीमा ४५ चेटनो, ४५६ प्रथम वर्गना लाधक भेड़रो, १२५ भीज वर्गना लाधक भेड़रो, ६ भीज वर्गना लाधक भेड़रो, (भीजे वर्ग कमी थयेल छे) अने २१ वार्षिक सक्यों मणी कुक्कु ६५६ सभासदो छे। ते पछी, नवा सभासदोना दाखव थयेला छे तेओना नामो आनता वर्षना रिपोर्टमां ज्ञानवामा आवशे। (नवा थनारा सभासद बंधुओना नामो ते ते वर्खते श्री आत्मानंद प्रकाश मासिकमां हर महिने आपनामां आवे छे ते आप सर्वने सुविधित छे)।

आ सभामां हरमहिने सभासदोनी अलिवृद्धि थवाना भीज कार्यो साथे नीचे ज्ञानवाया प्रमाणे सभातुं साहित्य प्रकाशन, प्रयार अने थतां अने थयेवा हरेक सभासदोने हर वर्षे सुंदर सचित्रो कथा-अैतिहासिक अंथो जेमां भग्न पुरुषो अने सती आदर्श क्षीओना जुननयरित्रो अन्य कथाओ साथे आवे छे (तेवा अंथोनो) बेटनो लाल झेणो प्रभाण्युमां भग्न छे जे नीयेनो हकीकत वांचवाथी ज्ञानवामां आवशे।

सभातुं साहित्य प्रकाशन-प्रयार-अने उदारता पूर्विकुं लेट आतुं थयेलां अने नवा थतां सभासदोने हर वर्षे सुंदर अंथोनो भग्नतो लाल।—

आ सभा तरइथी श्री आत्मानंद अंथमाला (जेमां जैन बंधुओना नामथी सिरिज अंथमाणा) तथा अन्य प्रकट थाय छे तेनी ज आ हकीका (अनुवाद गुजराती आधारितना अंथोतुं प्रकाशन-प्रयार अने सभासदोने हर वर्षे सचित्र सुंदर अनेक अंथोनो भग्नतो बेटनो लाल ते हकीकत अने आपाये छीओ।

अैतिहासिक, कथा, जुनन चरित्रो अने तत्त्वज्ञान वज्रेरे साहित्यना पूर्ववायं भग्नाराजनी दृतिना अंथो। जेमां तीर्थंकर भगवतो, सत्त्वशाणी नररत्नो, आदर्शं जैन औरतो अने सती चरित्रो वज्रेरे विषयेना अंथोतुं गुजरातीमां अनुवाद करानी सचित्र सुंदर आ वर्षनी आखर सुधीमां (४) अंथो आ सभा तरइथी प्रकट थयेला छे। आ गुजराती लापामां छपायेला ते सर्व अंथो आ सभाना पेट्रन साहेयो। अने लाधक भेड़रो जे लेट अत्यार सुधीमां अपायेला छे अने अपाय छे, ते पथु हजारो इपीयानी संख्यामां अपायेवा छे। दाखला तरीक मान सं. २००२ सं. २००३ सं. २०४ ए वथु वर्षोमां श्री वसुहेव डिंडो, श्री शांतिनाथ प्रभु चरित्र वज्रेरे इ. ४५) ना अंथो। पेट्रन साहेयो अने लाधक भेड़रो जे के शुमारे १००) अंधु झेनो छे तेओआनी, तेमज अमुक संख्यामां प्रकाशन संस्थाने अहो, पूज्य मुनिराजाओ, गानबंडरो अने जैनेतर विद्यानोने लेट आप्या छे, जेनी किमत इ. २८०००) अहोवीश हजार इपीया थाय छे। तो ते वथु वर्षो पहेवाना वर्षोमां पथु उपरोक्त रीते लेट आपेला अन्य अंथोनी केटवी झेणी किमत थाय ते वाचोओ चियारवातुं छे।

ખાંડા કુદાર રીતે અસાધારણું પ્રમાણુમાં ડાઇપથ જૈન સંસ્થા પોતાના સભાસહોં અને અન્યને બેટનો લાલ આપી શકી નથી. અપાતાં સુંદર બેટના પુસ્તકોના પઠન-પાठનથી જેમ આત્મકળ્યાણ સંખાય છે, તેમ સભાસહ અંધુઓને વ્યવહાર અને વ્યાપારિક દિનિયે પણ ધણો રહેટો સુંદર લાલ મળે છે. તેથી જ તે રીતે પણ દરમાસે નવા ચેટું સાહેણો અને લાઘુ મેળજરોની વર્ષા થતી જાય છે. પરંતુ માત્ર નામ પ્રકટ કરવા પૂરતું જ નવા સભાસહોને માન આપવામાં આવતું નથી પરંતુ લાલ સાથે અપાય છે. સભાસહોને બેટના મથોને લાલ ધણો વર્ષોથી શરીર રાખ્યો છે, અને દરેક વર્ષે નવા નવા અંથો બેટ આપવામાં આવે છે. અને હજુ સુધી ડાઇપ વર્ષ ખાલી ગયું પણ નથી; જેથી ડાઇપથ જૈન અંધુ હે બહેનોએ આ સભાના માનવંતા સભાસહોનું પદ સ્વીકારી દર વર્ષે અપાતાં સુંદર બેટના મથોનો અને ઉદ્દેશમાં જાણ્યા પ્રમાણે દેવ, શુરૂ, જ્ઞાનબક્તિ અને તીર્થયાત્રા વગેરેનો લાલ લેવા જેવું છે.

હવે આ સં. ૨૦૦૫ની સાલમાં શ્રી પાર્થેનાથ પ્રલુબ ચરિત્ર અગીયાર હજાર શ્વેષક્રમમાણું વિદ્ધાન શ્રી હેવલદ્રાયાય મહારાજ રચિત પ્રાકૃત ભાષામાં હતો તેનો યુજરાતી અનુવાદ, પરમાત્માન જીવનના વિવિધ દર્શનીય અનેક પ્રસંગેના રંગીન આકર્ષક અનેક ફેટાએ સાથે સુંદર યુજરાતી અક્ષરોના હિંદ્યા કાગળો ઉપર છયાંની આકર્ષક મજબૂત રંગીન બાઈડીંગ કલરાઝેક્ટ સાથે ધણો રહેટો ખર્ચ કરી, અમારા માનવંતા ચેટું સાહેણો, માન્યવર લાઘુ મેળજરોને (જેની કિંમત રૂ. ૧૩) છે તે અને મુનિમહારાજાઓ, જૈતેતર સાક્ષરો, વિદ્ધાનો અને જ્ઞાનબંડારોને બેટ આપવામાં આવેલ છે. જે સર્વને બેટ આપતાં કુલ રૂ. દશ હજારની કિંમતના અંથો સભાએ માત્ર આ એકજ વર્ષમાં બેટ આપેલ છે. આ સામાન્ય સભાસહોં થનારને દરવર્ષે જ અવિચિન્નપણે જ બેટનો લાલ અપાય છે, સભાસહ થનાર અંધુઓને સામો આ રીતે ઉત્તમ લાલ પણ મળે છે.

આ શ્રી પાર્થેનાથ પ્રલુબ ચરિત્રની સુંદરતા, અનુપમ ચરિત્ર સમય મમયના સુંદર હોયાએ અને દરચના માટે અનેક વિદ્ધાન મુનિરાજો વગેરે તરફથી પ્રશ્નાના અનેક પત્રો સભાને મળ્યા છે, જે આત્માનાં પ્રકાશામાં તે તે વખતે પ્રકટ થાય છે, અને ભીજુ સેવાએ સાથે આ સાહિત્યની આ અનુપમ સેવાવડે પણ પ્રતિષ્ઠા-ગૌરવ વધે છે જે સર્વને સુવિદ્ધિ હોય.

છયાતાં સાહિત્યના (ભૂળ તથા) અનુવાહના નવા અંથો.

સર્વત ૨૦૦૬ (આવતી સાલમાં છયાતાં સાહિત્યના નવા અનુવાદ અંથો શ્રી ભાણુક્યહેવસ્ત્રિ હૃત સંસ્કૃત ભાષામાં રચિત શ્રી હમયંતી ચરિત્ર (નદાયન) સુમારે પાંચ હજાર શ્વેષક્રમમાણુનો યુજરાતી અનુવાદ ચરિત્ર, ચારશે પાના તથા વિદ્ધાન શ્રી વિજયકર્તરસુરારણ મહારાજકૃત જેણો ધાર્મિક, સામાજિક નૈતિક સર્વમાન્ય દેખોનો સંગ્રહ જેમાં છે જે “ જ્ઞાનપ્રદીપ ” અંથ ભીજે ભાગ શુમારે ૪૦૦ પાનાનો તથા શ્રી આદર્શ જૈન સ્લીરેટનો સતી શીલવતી વગેરે આઠ વંદ્નીય મહાસાનીઓના આગમમાંથી ઉધ્યુત કરી યુજરાતી અનુવાદ કરાવી પુષ્પ તરીકે ખાસ બહેનો માટે અનુકરણીય, મનત-પૂર્વક વાચતાં ઊરતન થઈ શકે તેનો આદર્શ વાચતાં લાયક ચરિત્ર અંથ શુમારે ૪૦૦ પાનાનો તથા જૈન દર્શાનાં સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ એ ચાર અંથો જેની કિંમત રૂ. ૧૩-૮-૦ સાડાતેર થણો જેતું લાઘુ-દીગ્યથતાં અમારા માનવંતા સભાસહોને નવા સભ્યો થનારને પણ આવતી શાલમાં બેટ આપવાનાં છે જેથી આ સભામાં સભ્ય ન હોય તેમણે સત્તવર સભાસહ થઈ આવા સુંદર અંથનો લાલ જેમ બને તેમ વેળાસર લેવા સુયના છે.

(सं. २००७) श्री मानतुंगस्त्रि विद्वान आचार्य महाराज्ञीत संस्कृत श्री श्रेयांसनाथ चरित्र पांच हजार श्लोकप्रमाणुनो गुजराती अनुवाद संचित छपाय छे, जेमां परमात्माना विस्तृत चरित्र साथे प्रसंगोने अनुसरती ऐधप्रद रसिक कथाओ आवेली छे, जेथी आ अनुपम चरित्र मनन-पूर्वक वाच्याथी आत्मिक कल्याण प्राप्त थाय तेवुँ छे, जे अंथनी सुंदर रीते तैयार करतां शुभारे इ. ७-०-० किंभत थरे साथे “ श्री कथारत्नकैष ” विद्वान श्री देवलदाचार्यकृत जेमां सम्ब-ठेत्वना शुण्हा, दोषो वगेरेतुं सुंदर सरल विवेचन अने तेना उपर पचास आववाही सुंदर कथाओ आवेली छे. सम्बठेत्वनु आट्हु सुंदर विरहुत रवङ्य अने तेना उपरनी आती असरकारक ऐधप्रद कथाओ. आपी आचार्य महाराजे तेनी अद्भुत रथना करी प्राणीओ. उपर महान उपकार करेलो छे ते अंय शुभारे तेर हजार श्लोकप्रमाणु भूमि प्राकृत आपामां रचेलो छे, ते अगोंगे अकट करेल छे अने तेने गुजराती अनुवादो प्रथम लाग ए अने अथो छपाय छे. आ अंथनी किंभत इ. ५-०-० सुभारे थरे भणी इ. १२) नी किंभतना अंथो मानवता सभासहो ने सं. २००७ नी सालमां बेट आपवा माटे छपाय छे. जेथी नवा सभासहो थध जल्दी सो काढ्ये सं. २००७ नी सालना बेटनो लाल लेवा जेवुँ छे.

त्यारभाऊ सं. २००८ नी साल माटे निषुर्य थयेल योजना अने बेटनो लाल. कथारत्नकैष भीज्ले लाग संपूर्य तथा श्री सोमप्रबाचार्य महाराज्ञीत प्राकृत आपामां रचित नव हजार श्लोकप्रमाणुनो श्री सुभतिनाथप्रभु चरित्र संचित सुंदर आकृष्ण क रीते सुंदर गुजराती अनुवाद संचित छपाशे. जे सुभारे पांचशे बानानो आ अंय तैयार थरे, अने अंथोनी किंभत सुभारे घोष इपीया थरे ते तेमज आ वर्षो दरभ्यान समाजमांथी कोईपछु नैन अंधुनी साहित्य सेवा गानभित्ति भाटे कोई नवीन अंय प्रकट करवा आर्थिक सहाय भगवो, तो ते नवीन अंथो छपातां ते पथु उपरकात अंथो साथे बेट आपवो. आ रीते सं. २००६, २००७ तथा सं. २००८ त्रिय वर्ष माटे अमारा मानवता सभासहोने बेट आपवा माटे अंथोनी योजना थध गेठ छे. कोईपछु संस्था आ रीते लाल आपी शक्ती नथी, जेथा आ सभामां नवा सभासहो थध हर वर्षे अपातां जुदा जुदा सुंदर बेटना अनेक अंथोनो लाल लेवा भाटे पोतातुं मुखारक नाम पेट्रन साहेज के लाईह मेघर तरीके आपी आ रीते अनेक सुंदर अंथोना बेटनो लाल लेवा आमंत्रण छे-नम्र स्थाना छे.

भूमि प्राकृत संस्कृत अंथो—बूलक्ष्मी ४ छहो लाग जेती मात्र अस्तावना आडा छे, तेमज श्री निष्पत्तिवाका पुरुष्यारव वर्ष २ था चार सुधीना वर्षो प्रत तथा युक्तारे छपाई तैयार थध गयेल छे तेमज श्री द्वादशार नयचक्षार (न्यायनो मुख्य उच्च डाटीनो अंय) ना प्रेस कापी तैयार थध गयेल छे तेवुँ संशोधन कार्य तथा तेनी विशेष समज भाटे साधतवाणा नैन आगमे तथा नैनेतर अन्य अंथोतुं होइन करी विद्वर्य साक्षर (आचार्य महाराज श्री निष्पत्तिविष्णुश्रीश्वरज्ञ महाराजना सुप्रशिष्य) श्री जग्मूरवन्यज्ञ महाराजना ते भाटेना विद्वताकरेला लेभो श्री आत्मानंद प्रकाशमां आवे छे ते हवे पञ्च छापवा माटे प्रेसमां मुक्तवामां आवशे. भूमि अंथो ६१) अने अनुवादना अंथो ८३) भणी अत्यार सुधीमां दुल १७४) अंथो प्रकट करेला छे.

उपरोक्त वर्तमानकालीन प्रकाशन माटेतुं विवेचन कर्या आद हवे आवा सुंदर अंथोना प्रकाशन माटे आस आभारपूर्ण हकीकत जग्मूरवन्या रज लधये छागे.

जैन समाजमा विदान, साक्षरैतम् अने साहित्यकार तरीके प्रशंसापात्र थेका आपणा गुरुहेव श्रीमान् पूर्णविजयल महाराज के जेमनी अपूर्व कृपा आ सभा उपर होवाथी सभाना भूष भ्राह्मत, संस्कृत, ग्रंथोनुं साहिल ने सभा तरहथी प्रकाशन थाय छे, तेमां संशोधन कार्य एटलुं बहुं सत्य अने सुन्दर करी सभाने सुभ्रत करे छे के जेथी आ सभा तेओश्रीनी आआरी होना ज्ञाये जैन समाज उपर पछु ते प्रकाशन थतां जेवो तेवो उपकार नथी. सेंकडा वर्ष पछी पछु ते गुरुहेवने समाज याह करशे अने ते साहित्य ग्रंथ पछु ज्ञान आपशे. हाल पाटण श्रीहेमवंद्राचार्य गानमंहिरमाना आगमो-पंचाङी वज्रेतुं संशोधनतुं महाइकार्ये पूज्य गुरुश्री पूर्णविजयल महाराजने त्याना श्रीसंघे विनांति साथे सोंध्युं छे, ते पछु भविष्यमां ज्ञान आपशे. आटलुं अगीरथ कार्य हाथमा होवा छतां आ सभानुं संशोधन कार्य साथे ज याहु छे अने नवा नवा तत्त्वज्ञान, चरित्र, न्यायना साहित्य ग्रंथो एक पछी एक संशोधन करी सभाने कृपानी राहे सुभ्रत करे छे. अनुवाना अंशामां पछु सभा तेमनी आगाधीन सखाह ले छे, तेथी ज सभानी प्रगति अने प्रतिष्ठामां विशेष वृद्धि थती जाय छे. तेओ साहेबना दाहायुरु शांतमूर्तिश्री प्रवर्त्तक्ष श्री कान्तिविजयल महाराज अने तेओ साहेबना पूज्य विदान गुरुहेव श्री व्यतुरविजयल महाराजनी कृपा आ सभा उपर प्रथमथी ज होती. साहित्यसंशोधक अने प्रकाशननी शइआत पछु तेओश्रीनी कृपानडे ज घण्टा वर्षोथी शह थेल छे, छतां पूज्य श्री पूर्णविजयल महाराज वंशपरंपरागत गुरुबक्ति अने साहिल सेवानो वारसो लध रखा छे. जेथी सभा निरंतरने माटे तेओश्रीनो जेक्सो आआर माने तेलो श्रोता छे.

आचार्यश्री विजयकर्तुरस्त्री महाराजनी कृपा सभा उपर छे, तेओश्रीना उच्च ज्ञानाना आवता लेओथी “आत्मानंह प्रकाश” नो प्रतिष्ठा वधी छे जेथी तेओश्रीनो आआर मानवामा आवे छे.

आचार्यहेव श्री विजयवद्धभसूरीविजयल महाराजनी हाल वृद्धावस्था थेल होवा छतां कृपादृष्टि सभा उपर याहु छे.

आ सर्व प्रकाशनो माटे पूज्य मुनिमहाराजो, जैन नैनेतर विदानो, साक्षरो अने साहित्यकारो, परहेशी दर्शन शाखाना अक्षयासीओयो सभानी मुलाकात लध, तपासी आनंह व्यक्त कर्त्ता छे.

सस्ता साहित्यनी योजना प्रबंध अने शह थेली कार्यवाही.

गुरुहेवनी कृपाथा सभासहेतुं संगठन छे, कार्यवाहो सेवाभावि होवा साथे प्रभाणिक वडीवट, होवाथी समाज जेम विद्यास धरावे छे, तेम प्रतिष्ठा वधती जती होवाथी सभाना एक पछी एक उद्देशोनी शइआत, अपंध, योजना अने ते कार्य पछु शह थृष्ण जाय छे अने नवा नवा भोनेरथोनी विद्यारथा अने चिंतवानी शइआत थाय छे. आने अमो जे हुकीकत रङ्गु करीजे छीजे ते सभाना उद्देशोमाथी एक सस्ता साहिल संबंधी छे. तेनी शइआत आ वर्षोथी थृष्ण गर्छ छे. रावणहादुर शेठ श्री छवतलालबाहु प्रतापश्री अने स्वर्गस्थ शेठ श्री शांतिलाल ऐतरशीलाधना ट्रस्टी साहेबो तरहथी स्वर्गस्थ शेठ श्री शांतिलाल ऐतरशीलाधना ट्रस्ट इंडमाथी हर वर्ष दश हजार इपीआ श्री जैन सस्ता साहित्यनुं प्रकाशन अने जहेगो प्रयार करवा वज्रे माटे निर्णय थतां आ वर्षोमाटे दश हजार इपीआ सभाने सुभ्रत करवामां आन्या छे, जे दश वर्षोय योजना ते प्रभाणु थेल छे, जे माटे सभाओ नीभेल कमी अने शेठ छवतलालबाहु अने शेठ शांतिलालभाधना ट्रस्टीओ मणाने तेना धारधीरण्डा शरतो वज्रे नक्षे करेल छे.

નેમાં પ્રથમ નિબંધ “ફૈનેનોનો અનેહાણતવાદ ધર્મ” એ વિષય ઉપર લખી મોકલવા સભા તરફથી વિદ્યાન મુનિ મહારાજાનો, ફૈન ફૈનેતર વિદ્યાનોને આમંત્રણ આપવામાં આવ્યા હતા, નેમાં હાવરાનિવાસી શ્રીધૂત હૃદિસત્ય કાદ્વાચાર્ય એમ. એ.નો. નિબંધ નંખી ફરાયેલ મુદ્તની અંહર આવતાં પરિષ્કાર કરીયો તેમનો નિબંધ સર્વ શ્રેષ્ઠ દરાખ્યાથી તેમને રૂ. ૪૦૦) પુરસ્કાર આપવાનો હન્ગમ થયેલ છે, તેમજ તે સંખ્યાની આવેલ નિર્ધિયા મોકલવાર ખીજ ચાર વ્યક્તિનો ફરેફને રૂ. ૫૦૦થાં પણ આપવાનો નિર્ણય થયેલ છે.

ભીજે નિયંત્ર તેજ વર્ષની યોજના પ્રમાણે “ક્રી નમસ્કાર મહામંત્ર” આ સભાએ નિયુક્ત હરેલ હનીટી અને શાહી જીવતસાધારણ અને સ્વર્ગરથ શેડાશી શાંતિલાલ ખેતરથીબાધના દ્રસ્યીમાઝે મળી નકી હરેલ છે કેના આમંત્રણો મુનિ મહારાજાઓ અને કૈત કૈતેતર બંધુઓ વગેરેને મોક્ષવાનો પ્રાણ્ય થયેલ છે. કે હક્કાકૃત વિશેષથી આવતા વર્ષના રિપોર્ટ માં આવશે.

જ્ઞાનમહિર—આ સભા પાસે હસ્તવિભિત્ત તેમજ છાપેલી વિવિધ સાહિત્યો, આગમો અને વિષયોની પ્રતો કુણ ર૬૦૬ ની સંખ્યા છે, તેનું નિરેખ સંરક્ષણ થયા માટે એક મકાન સભાના મકાનની પદખેતું લેવામાં આવેલ છે, તેને ફાયર મુદ્દ નવેશરથી તૈયાર કરવાનું છે, જે કુઝીકિંત અગાઉ જણાવેલ છે. પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્ત્તણ મહારાજાની કાનિતવિજ્ઞળ મહારાજાનીને આ સભાં ઉપર મહા ઉપકાર છે જેથી તેમોશોના રમરણ્યો તે મહાપુરુષનું નામ જ્ઞાનમહિર સાચે જોડવાનો સભાએ ફરાવ કરલો છે. ગુરુકૃપાથી તે જ્ઞાનમહિર તૈયાર થયે એક અભ્યર્થી પ્રજનીય જ્ઞાનમહિર અતિશી.

શ્રી આત્મારામજી જૈન લાધુબેણીના પુસ્તકો

વર્ગ ૧ લો. નૈનધમણા પુસ્તકો (છાપેલાં)	૩૦૭૫	કિંમત રૂ. ૪૫૬૪-૫-૦
વર્ગ ૧ લોથ. „ પ્રતો („)	૮૭૦	૧૩૪૭-૧૪-૦
વર્ગ ૨ લો છાપેલા આગમો	૪૦૦	૧૬૪૩-૧૦-૦
વર્ગ ૩ લો શ્રી અકિતવિજયજી અંડાર લખેલી પ્રતો	૧૩૨૫	
શ્રી લખ્મિવિજયજી અંડાર „	૨૧૦	અમૃત્ય કુલ ૧૭૪૬)
સલાની પ્રતો „	૨૦૧	
આ વર્ગ અમૃત્ય હોનાથી કિંમત લખી નથી.		
વર્ગ ૪ થો સંરકૃત અથે	૪૭૬	૧૫૨૭-૧૨-૦
વર્ગ ૫ મો નોવેલ નીતિના અથે	૪૫૦૫	૫૨૮૬-૬-૦
વર્ગ ૬ હો અંગ્રેજી અથે	૨૨૧	૬૪૬-૬-૦
વર્ગ ૭ મો માસિક કૂધારી	૫૦૫	૧૨૪૬-૮-૦
વર્ગ ૮ મો હિન્દી અથે	૨૨૧	૬૬૪-૦-૦
વર્ગ ૯ મો આલ વિભાગ. યુકો	૨૭૭	૧૪૦-૧૦-૦
યુકો	૧૧૨૮૬	
		રૂ. ૧૭૦૭૯-૯૯-૦

११

ગાઈ સાલ પુસ્તક ૧૦૭૪૬ શા ૧૬૦૫૮-૨-૧ ના હતા. આ સાલમાં નવા પુસ્તકો વખતા પુરતકો ૧૧૨૮૬ શા ૧૭૦૭૭-૧૧-૦ કિંમતના છે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ—સૃષ્ટાલીશ વર્ષથી નિયમિત રીતે ૬૨ મહિને પ્રકૃષ્ટ થાપ છે. તેની અગ્નિયારસો ઉપરાંત છોપીયો છ્યાય છે. આડકોને જય છે. લડાઈ દરમાન અને હજુસુધી કાળ, છાપકામ વગેરે તેના લગતા સાહિત્યની સખત મેંધનારીને લઈને પ્રથમ ને લાવાજમ હતું. (શ-દ્વાદ્શ) તેથી એટ આવતા સોંધવારી થતા સુધી માત્ર વાર્ષિક (શ. ૩) નાથુ, હાલ કિંમત રાખવામાં આવી છે. વિદ્યાન મુનિ મહારાજ અને કૈન સાક્ષર બંધુઓના સામાજિક, ઐતિહાસિક, તત્ત્વજ્ઞાનના ઉચ્ચ ડ્રાક્ષાના દેખેણે અને ફિવિતાવડે વાચકાની પ્રકાંસા પામેલ છે. છ્યાનતાં તૂરો પક્કો હેવા છતાં સમાજ પાસે એટ પુરી કરવા ઉદ્ધરાણું કર્યું નથી.

મહોદા ઇંડા—આ સભાએ સભાસદો વગેરેવડે કરેનું ગ્રાતઃભરણીય શ્રી ઉન્નિતવિજયજી મહારાજ રમારક ડેળાવણી ઇંડ (જેમાં હજુ કેટલાક સભ્યોની રકમ ભરાવાની છે) તેના વ્યાજમાંથી સભાએ કરેલ દરાવ સુજય તેણો સાહેબની સ્વર્ગવાસ તીર્થી અશાદ શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ જાહેર મેળાવડો કરી મેટ્રિકની પરિક્ષામાં પ્રથમ નંબરે પાસ થાય તેને સુવર્ણપદક સભા તરફથી, તેમજ બીજે નંબરે પાસ થાય તેને રૌપ્યપદક શેડ દેવચંદ દામજના તરફથી આવેલી રકમના વ્યાજમાંથી આપવાનો દરાવ કરવામાં આવેદો છે, તેનો અમલ આવતા વર્ષથી કરવામાં આવશે, અને શ્રી મૂળચંદભાઈ રમારક ડેળાવણી ઇંડ, બાધુ પ્રતાપચંદુ શુદ્ધાચચંદુ ડેળાવણી ઇંડના વ્યાજમાંથી તેમજ સભાના પોતાના તરફથી અને પ્રકારની ડેળાવણીની ઉતેજન અર્થે, રકમશરણીપે, કુડા વગેરે કૈન વિદ્યાર્થીઓને દરવષે આપવામાં આવે છે, તેમજ તે સિનાય રૂ. ૨૦) શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી સામાપ્તકશાળાને અને (રૂ. ૧૨૫) શ્રી ઉગ્મભાઈ કૈન કન્યાશાળાને ધાર્મિક શિક્ષણુના ઉતેજનાર્થે ૬૨ વષે અપાય છે, અને તેનો વધીવટ પણ સભા કરે છે.

કૈન બંધુઓ માઠેનું રાહત ઇંડ—શ્રી એડિદાસ ધરમચંદ કૈન બંધુઓ માટે રાહત ઇંડ તથા રાષ્ટ્રીય મહોત્સવ હિની ખુશાલી નિયમિતે સભાએ જુદી મૂલ્ય એક રકમના વ્યાજમાંથી અને માંથી જરૂરીયાતવાળા બંધુઓને રાહત અપાય છે.

મહોત્સવો—આ સભાનો વાર્ષિક મહોત્સવ દિન—વોરા હઠિસંગભાઈ જ્ઞાનરથે પોતાની હેઠાતિમા આપેલ એક રકમનું વ્યાજ સભા, અને પોતે કદી ગ્રેલ આડીની રકમનું વ્યાજ તેમના ધર્મપત્નીએ શ્રી હેમકુંપર હહેન દર વષે એક સુધી ૨ (સભા રથાપના દિન) શ્રી તળાજ તીર્થે ઉજવવા નિયમિતે આપે છે, (વોરા હઠિસંગભાઈએ આપવાની કરેલ રકમ હવે પછી આપવા તેમના ધર્મપત્નીએ કરેલ છે. જણુવે છે) તે વડે દર વષે સભા ઉજવે છે તેથી આ રીતે દર વષે તે તીર્થની યાત્રા, દેનગૃહ ભક્તિ, વગેરેનો ભાગ સભાસદો દેતા હેવાથી આત્મભક્ત્યાણુની વૃદ્ધ થાય છે.

આનંદ મેળાપ—દર બેસ્તે વષે આ સભાના પ્રમુખ શેડ શ્રીયુત શુદ્ધાચચંદ આખુંદજીએ આપેલ રકમના વ્યાજમાંથી સભાસદોને દુધિપાર્ટી અપાય છે, અને મેળાપો તરફથી પ્રથમ રાન્યુભન પણ થાય છે.

જ્ઞાનપૂજન-કારતક શુદ્ધ પાંચમના રોજ જ્ઞાન પદ્ધતાવી પૂજન કરી જ્ઞાનભક્તિ કરવામાં આવે છે.

દેવગુરુલક્ષ્મિત અને ગુરજ્યાંતિએ—પ્રાતરમરણીય શ્રી આત્મારાજની મહારાજની જરૂરાંતિથિ ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ના રોજ હોવાથી શ્રી ગુરહેવની જરૂરાંતિ દર વર્ષે સલાસહો શ્રી પવિત્ર શત્રુંજ્ય તીર્થી જઈ, વિવિધ પૂજા ભાષ્યાવી તથા શ્રી આહિનાથ પ્રભુ, શ્રી પુરુષિકળ તથા ગુરશ્રીની આંગી રચવા સાથે સલાસહોનું સ્વામીતાત્કષ્ટ્ય દર વર્ષે ત્યાં કરવામાં આવે છે. સલા માટે આ એક અપૂર્વ લક્ષ્મિતિન છે. આ ગુરુલક્ષ્મિતના ઉત્તમ કાર્ય માટે ગુરુલક્ષ્મિત ઉદ્ઘારીબ શેઠ સફરચંહલાઠ મોતીલાલ મૂળજીએ એક રકમ સલાને સુપ્રત કરી છે, જેના વાજમાંથી ખચ થાય છે. એ રીતે શ્રી શત્રુંજ્ય પવિત્ર તીર્થી તથા શ્રી તાલિંગનિ તીર્થી એ તીર્થીનીયાત્રાનો સર્વ સલાસહોને દર વર્ષે અપૂર્વ લાલ દેવગુરુલક્ષ્મિત સાથે મળે છે.

દર વર્ષે માગશર વહી ઈ ના રોજ પ્રાતરમરણીય શ્રી મૂળચંદ્રાં મહારાજની તેમજ આસે શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ તેઓશ્રીના સુશિષ્ય શાત્રમૂર્તિ પરમદૂપાળું શ્રી વિજયકમલસૂરીશ્વરણ મહારાજની સ્વર્ગવાસ જરૂરાંતિએ માટે થયેલા ઇડોના વાજમાંથી ઉપરોક્ત રીતે દેવગુરુલક્ષ્મિત વગેરેથા અને જરૂરાંતિ ઉજવાય છે. આ સાંજાનું ધન્યભાગ્ય છે કે ગુરુલક્ષ્મિતના આવા પ્રસંગે સાંપજા છે.

ઉપરોક્ત કાર્યવાહી નેણ, જાણું સભાના કોઈપણ કાર્યોમાં—જાનોદાર—સાહિલ પ્રકાશન, અચાર, ગુરુલક્ષ્મિત,—કેળવણી ઉત્સેજન તેવા અન્ય સધળા કાર્યોમાં આધીંક સહાય આપનાર તેમજ આ સભામાં થયેલા અને થતાં સર્વ સભાસહ બંધુએ પણ આવા આત્મકલ્યાણ સાધવાના ઉત્તમ કાર્યોના આગીદાર બને છે.

ભીટિંગોનો અહેવાલ.

(સં. ૨૦૦૪)

મેનેણુંંગ કભિટી પહેલી:—૧ કારતક સુદી ૧૪ ને રવિવાર તા. ૧૪-૧૧-૪૮

પ્રમુખશ્રીની તથીયત બરાબર નહિં હોવાથી ભિટીગનું કામકાજ આવતી ભિટીગ ઉપર મુખત્વી રાખવામાં આવ્યું હતું.

મેનેણુંંગ કભિટી બીજી:—૨ માગશર સુદી ૫ ને રવિવાર તા. ૫-૧૨-૪૮

(૧) સં. ૨૦૦૪ ની સ્વાલનો આવક જાવકો હિસાબ તથા સરવૈયું વાચી સંભળવવામાં આવ્યું હતું અને તે પસાર કરવામાં આવ્યું હતું. (૨) સં. ૨૦૦૫ ની સ્વાલનું બનેટ મંજુર કરવામાં આવ્યું હતું. (૩) રાવઅહાદુર શેઠ સાહેબ જીવતલાલાઠનાલી સરતા સાહિયના યોજના સંબંધી શરતો સંબંધી શ્રી ઇતેહચંદ જનેરભાઠનો પત્ર વાંચવામાં આવ્યો અને તેનો નિર્ણય કરવાનું બીજી ભિટીગ પર મુખત્વી રાખવામાં આવ્યું.

१३

જનરલ મિટિંગ પહેલી:—૧ માગસર સુધી ૧૦ ને શનિવાર તા. ૧૨-૧૨-૪૧

(૧) સભાના મુખ્ય સેક્રેટરી બાધ્યતા વદ્ધભાસે સભાનો વાર્ષિક અહેવાલ રજુ કરતાં સભાની વધતી જતી પ્રગતિ તથા વિકાસ સંખ્યાં સુંદર વિવેચન કર્યું હતું.

(૨) ગ્રમુખ સાહેબે સં. ૨૦૦૪ ની સાલનો હિસાબ, સરવૈપું વાચી સંભળાયું હતું અને તે પસાર કરવામાં આવ્યું તેમજ (૩) સં. ૨૦૦૫ ની સાલનું એટ મંજુર કરવામાં આવ્યું હતું. અને (૪) હિસાબ, રિપોર્ટ છાપવવાતું પણ મંજુર કરવામાં આવ્યું હતું.

મેનેજર કમિટી ત્રીજી:—૩. માગસર વહી ૭ ને શુધ્વવાર. તા. ૨૨-૧૨-૪૮.

(૧) બાધ શ્રી વદ્ધભાસને ત્યાં એ પુચ્છેનો જન્મ થયો અને તરતજ અભાવ થત્યા સભાએ દ્વિલિંગિરી દર્શાવી; અને તેમના આત્માની શાંતિ ધર્ઘળી હતી.

(૨) રાત્રાંધારુર શેડ સાહેબ જીવતલાલભાઈ પ્રતાપરી તથા સ્વનો શેડ શ્રી શાંતિદાસ ઐતશી સરતા સાહિત્ય અંધમાળા માટે તેચ્છેશી તરફથી અપાતી વાર્ષિક સહાયવડે પ્રકાશન કરવાની અંધમાળને અંગે આજદિન સુધી ચાલેવા પત્રવલારની નોંધ લેવામાં આવી અને પ્રકાશન અંગેનું કામકાજ શરૂ કરવા માટે નીચે મુજબ ત્રણ સફર્યોના પેટા કંગિટ નામવામાં આવી.

(૧) ગ્રેફેસર સાહેબ ઝામચંદ્રભાઈ ચાંપરી શાલ. M. A.

(૨) વદ્ધભાસ નિયુવનદાસ ગાંધી

(૩) શાલ વિકૃલભાસ મૂળચંદ B. A.

આ કમિટીને પોતાને જરૂર લાગે લારે સભામાંથી અથવા તો સભાની અફારના ગૃહસ્થોમાંથી એ ગૃહરથોને ફોઝોએ કરવાની સત્તા આપવામાં આવી.

મેનેજર કમિટી ચ્યાથી ૪—માલ વહી ૦)) ને રવિવાર તા. ૨૭-૨-૪૬

(૧) ૭૭ સુધી છાપકામની સખ્ત મોખ્વારી ચાલુ હોવાથી (અનુનાં અંધમાળા) સીરીઝની બાબતમાં હેઠેથી રૂ. ૪૦૦૦) રૂપીયા ચાર હજાર લેવાનું હશ્યાં.

(૨) સભાના પેઢત સાહેબ શેડ શ્રી મોહનલાલભાઈ તારાચંદને ભારત સરકારે જે. પી. અને ઓનરરી માન્યસ્ટેટની માનવંતી પહીં આપી જેથી માનપત્ર આપવા નક્કી કર્યું.

ઉપરોક્ત ફરાવ પ્રમાણે (સં. ૨૦૦૫ ના) ફાગણું વહી ૧ મંગળવાર તા. ૧૫-૩-૪૬ ના રોજ રા. રા. શેડ બોગીલાલભાઈ મગનલાલના પ્રમુખપણું નીચે શેડ મોહનલાલભાઈ તારાચંદને સભાના મહાનમાં માનપત્ર આપવામાં આવ્યું હતું. જેના જવાયમાં શેડ મોહનલાલભાઈએ સભાનો આભાર માનવા સાથે શ્રી કાન્તિવિજયજી ગ્રામમંદિર જનાવવા જાન ભક્તિ નિમિત્તે રૂ. ૫૦૦૦) પાંચ હજાર સભાને આપવા ઉદ્ઘરતા પતાવી હતી; જેથી (શ્રી નૈન આત્માનંદ સભામાં નીચે માળે જેવો શેડ બોગીલાલ લેક્ચર હોવ છે તેવી રીતે) સભાના ઉત્તરાદી મકાનને શ્રી કાન્તિવિજયજી ગ્રામમંદિર કરવા હ્યાં રીતે બંધાવવાનું છે, તે મહાનના ત્રીજી માળના હોલને “ શ્રી મોહનલાલભાઈ સાહિત્ય હોલ ” એમ નામ આપવું તથા શેડ મોહનલાલભાઈને એધિલ પેદન્દોગ ફેટો કાયમ રાખવો અને નામ-

१४

पिंडरख भाटे मेजावडे छरी ते कार्यों करवां ए रीते सभाएं इराव कर्यो हुतो. ते सानमहिर अस्थान-
वातुं आवता वर्षे करवुं.

(३) सभाना भक्तनमाथी छोड़नी चोरी थध तेनी विगत जहेर करवामां आवी.

भेनेलुंग कमिटी पांचमी ५—ज्ञे वही ४ ने भंगलवार ता. १४-६-४६.

(१) रावथाहाद्वार शेठ श्रवतसालभाई प्रतापर्थी तथा स्व. शेठ शातिदास भेतधीनां दृष्ट इं-
माथी जे सस्तुं साहित्य प्रकाशन करवातुं छे ते भाटे गया वर्षमा ता. २६-२-४८ना राज जे कमिटी
नीभवामां आवी छे ते कमिटी सस्ता साहित्य कार्य माटे कायम राखवी ओम करावुं.

(२) सभाना रटाइनां नोकरोनो पगार वधारवामां आव्यो.

भेनेलुंग कमिटी छहो ६—ज्ञे वही ०) ने रविवार ता. २६-६-४६

(१) परम पूज्य मुनिराज श्री पुण्यविजयल महाराजे समय अने शाङ्के अतुस्तरीने श्री छानी
तीर्थमां के वागवती हीक्षा आपी छे ते भाटे आनंद व्यक्त करी अतुमोहना करवामां आवी.

(२) सभाना उपप्रभुभ श्रीकुत्र ग्रोइसर साहेब भीमयंद्वाध शाहनी सौराष्ट्र सरकार देववधी
विकाशना उच्च अधिकारी तरीके नीमथुंक करी छे ते भाटे सभा तरक्ष्य जनरल मेजावडे करीने
तेमने अखिनंदन आपवानो करवा करवामां आव्यो.

(३) पूज्य प्रवर्त्तक श्री कान्तिविजयल महाराज २मारक इंद्रमाथी छनाम आपवानो निर्णय
ग्रोइसर भीमयंद्वाधने सोंपायेल हेवाथी तेमनी साथे राजकोट पत्रव्यवहार करी निर्णय करवा करावुं.

भेनेलुंग कमिटी सातमीः—अथात वही ४ ने शुद्धवार ता. १४-७-४६

(१) श्री नैन सस्ता साहित्य पहेला वर्षनी योजना भाटे प्रथम वर्ष भाटे ह. दश हजार मणि
अयेल हेवाथी तेनुं काम परस्पर थेती शरत मुश्य वहेवा तडे शह करवा भाटे ते भाटे नीमायेल
सभकमिटीने अखामधु करवामां आवी.

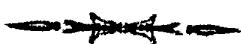
(२) श्री नैन सस्ता साहित्यवाणी योजनामां श्रीकुत्र इतेहयंहभाधने अम लक्ष्मी जे हालो
आव्यो छे तेना भाटे आभार भानवामां आव्यो.

(३) सस्ता साहित्यनी योजनामां जे जे रीते अरब करवानो निर्णय करवामां आवेदो छे
ते भाटे जे जे अरब थाय ते संप्रभुमिटीना सेहरीमे द्वेष्वर साहेब उपर लभवुं अने द्वेष्वर
साहेबे तरत तेनो अमल करनो ओम करावुं.

भेनेलुंग कमिटी आठमीः—श्रावण सुदी १४ ने रविवार ता. ७-८-४६

(१) श्री नैन सस्ता साहित्य भाटे आवेल रकमतुं आतुं सेन्ट्रलभेंडमा घोखवुं.

(२) सेन्ट्रलभेंडमां श्री नैन आत्मानंद सभानी वती शेठ शुलाखयंद आत्मानंद, गाधी वक्ष्यलदास
निष्प्रवनदास अने शेठ अमृतलाल छगनलाल ए नव्य नमे आतुं घोखवा अने नव्य पैडा ए जम्हानी
सहीथी इपाडा उपाडी थडे तेम करवामां आव्यो.

૧૫

આવતા વર્ષ માટે આકી રહેલા અને શરૂ કરવાના ઉત્તમ કાર્યો, તૈયાર કરેલી નવી ભૂમિકા અને નવીન મનોરથો.

સભાના નાણાતું ભાગીદાર ને હાલ છે, તેમજ શુરૂપાથી વધે તેણું સંરક્ષણ કરવા સાથે પ્રમાણિક પણ બોંડું કે વ્યાજ યોગ્ય રીતે ડેમ વિશેષ ઉત્પન્ન થાય અને તેનાથી પૂર્વચાર્ય મૂળ્ય પુરુષોએ પ્રાપૃત, સંસ્કૃત સાધુ સાધ્વી મહારાજાઓના પદ્ધતાની માટે ઉપયોગી હોય તેવું સાહિત્ય બેઠ કે સાથે ગવણાત્મક ઓછી કિંમતે સભા આપી શકે, તેમજ જૈન કથા, ચારિત્ર, ઈતિહાસ સાહિત્યના અંથે કે જેના પદ્ધતાની આત્મકદ્વારા સાધી સધાય, સુસંસ્કરાર ઉત્પન્ન થાય તેના ગુજરાતી ભાષામાં અનુવાદી કરવાની સુંદર શુદ્ધ, સરબ, સત્યની પ્રકટ કરી સભાના માનવંતા સભાસહેને મોટી કિંમતના ગ્રાનાભાતાનો હોય ન લાગે તે રીતે સંખ્યાબંધ બેઠ આપી શકાય અને અન્યને ઓછી કિંમતે આપવાનો પ્રયંક થઈ શકે તે માટે હોઢ નવીન યોજના અને તેવા સુંદર સાહિત્યનું રહેલાસર પ્રકાશન સહેલાધ્યથી થઈ શકે તેવા વિચારણા કરવાની છે.

૨ સભાની સુવર્ણ જ્યુઝીવી ઉજવવા માટે ગયા વર્ષમાં કરેલી શરૂઆત કાવિતબ્યતાના યોજ વિશંખમાં પડેલ તે કાર્યને જલદી અમલમાં આય્યવા ગતિમાન કરવાતું છે.

૩ પ્રાતઃરમરણીય આ સભાના મહાન ઉપકારી પ્રવર્ત્તકું શ્રી કાળતવિજયજી મહારાજના, રમરણ નિમિત્તે ડેળવણી ઇંડ કરવામાં આવ્યું છે, તેના વ્યાજમાંથી તેમની રવર્ગવાસ તીથી અશાડ શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ સુવર્ણ અને રોધ્ય મેલ જૈન વિચારણને (કરેલ ધારાધીરણ પ્રમાણે) મેળાવડો કરી આપવાતું અને સાથે તે ઉપકારક ગુરુના નામથી જે ગ્રાનમંદિરની સ્થાપના કરવાની છે, તેને માટે લીધેલા મધ્યાત્મા ગ્રાનતું ગ્રાનતું રક્ષણ થાય તે રીતેનું બાંધકામ જલદી તૈયાર કરવા, સભાએ તે માટે એક સખ કન્ની નીમી છે અને સ્વતંત્ર રીતે સુંદર ગ્રાનમંદિર તૈયાર કરવા ટેઝરર શેડ અમૃતલાલ ફગન-લાલને સુમત કરવામાં આવેલ છે (ગુરુપૂર્વાથી તેની આર્થિક સહાય પણ મળી જ જરો) તે બંને ઉત્તમ કાર્યોની શરૂઆત અને અમલ વહેલી તક થઈ જરો.

૪ સભાની છંદણા, વિચાર કે ધ્યેય નાણું વધારવા કે સંભળી રાખવાનો નથી, પરંતુ તેની જેમ જેમ આર્થિક સ્થિતિ વધતી જરો, તેમ તેમ ધારાધીરણ પ્રમાણે દેક ખાતાઓમાં થતો સહૃદ્યુધ થાય જતાં જે રકમ દ્વારા પડશે તે જરૂર પડે તો મુદ્દા કે નિયમ પ્રમાણે તેના વ્યાજમાંથી તે ગ્રાનમાંથી તે સભાની સિરિઝના આતા સિવાયના જે નાણું હશે તેનો ડેળવણને ઉતેજન, જૈનઅંધુના રાહત માટે કે જીજ હોઢ બાધતાની સભા જે વિચારણા ધારાધીરણ પ્રમાણે યોજના તૈયાર કરશે તે રીતે તે તે આતામાં પ્રમાણિકપણે સભા સહૃદ્યુધ કરશે કે જેનાથી સભાની પ્રગતિ, ગૌરવ અને પ્રતિષ્ઠામાં વૃદ્ધ થાય.

મનોરથો, આશા અને પ્રાર્થના.

ઉપર પ્રમાણે આવતા વર્ષે કરવાના કાર્યોની ભૂમિકા આપને જણાવી છે—સભાનો અર્થ જેમ વધતો નથી છે, તેમ તેની સાથે નવા સભાસહેની વૃદ્ધ સાથે સભાની પ્રતિષ્ઠા, ગૌરવ વધતાં સલાનાની કાર્યવાહી પ્રયે સંતોષ અને સમાજપ્રિયતા વધતી લય છે. જૈન અધ્યુરોગો અને જહેનો વગર લખ્યે સહી થઈ, સહાયક થઈ સભાની પ્રગતિમાં દ્રગો આર્થે લય છે. છેવટે સભા જાવિમાં વિશેષ પૂર્વચાર્યોએ ઉત્તમોત્તમ સાહિત્ય પ્રકટ કરી, વિશેષ ઉદારભાવે બેઠ કે સરસું આપી ગ્રાનદાન, પ્રચાર અને ગ્રાનમલિત કરે તેમજ તે સાથે:—

૧૬

(૧) પ્રથમ ખાર્દિક ડેલવણી (૨) બ્યવહારિક (રકુલ) ડેલવણી અને (૩) ઔદ્ઘોગિક ડેલવણી વગેરે જૈન ભાગડા વિશેષ લેતા કેમ થાય? તે માટે રકોલરશીપ, ઝૂકડા કે લોન સીરટમે આગળ વખતવામાં સહાય જરૂરીયાત પ્રમાણે આપી રાકાય તેને માટે, તેમજ કો લાઇસન્સીનો લાભ વધારે સરલતાપૂર્વક નૈત નૈતેતર બંધુઓ પ્રણ વિશેષ કેમ લઈ શકે? આપણા જૈન બંધુઓ કે નેતે ડેલાઇન ગ્રાકરની રાહતની જરૂરીયાત હોય તેને તે તે પ્રકારે રાહત સભા કેમ આપી શકે, છેવટે દેવ, ગુરુ ધર્મની વિશેષ વિશેષ પ્રકારે સભા અંકિત કેમ કરી શકે અને ચિંતનેલા અને નવા મનોરથી ગુરુદૂપાવડે જઈ પૂર્ણ પામે એ સર્વ માટે પરમાત્માની પ્રાર્થના કરી આ નિવેદન પૂર્ણ કરવામાં આવે છે.

ઉપર પ્રમાણે સં. ૨૦૦૫ ની સાલને સંપૂર્ણ કાર્યવાહી સાથેનો રિપોર્ટ આપની સમક્ષ રજૂ કર્યો છે. અમો કાર્યવાહકાની કાદાય ડેલાઇન સ્થળે તુંઠી પણ હોય તો દરયુજર કરશે. અને અમોને જણ્ણાવશે જેથી અમો કાર્યવાહકા અથવા સભા તેમાં યોગ્ય સુધારાવવધારા જરૂર કરશે.

આસાર—આ વર્ષમાં સભાના ચાલતા ડોચ પણ કાર્યમાં આર્થિક સહાય આપનાર બંધુઓ તેમજ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકને માટે કેણે, સહકાર વગેરે આપનાર સુનિ મહારાજને તથા જૈન બંધુઓનો આભાર માનવામાં આવે છે. આ સમાના અનેક ઉત્તમ ભાવિ મનોરથી ગુરુદૂપાથી શ્રી અધિકાર્યક દેવો સર્જણ અનાવે તેવી પરમાત્માની પ્રાર્થના કરી આ રિપોર્ટ પૂર્ણ કરીયે છીએ.

સં. ૨૦૦૫ ની સાલનું સરવૈયું.

૦૮

૬

૨૫૪૭૬॥	શ્રી જ્ઞાન સંખ્યી ભાતાઓ પુસ્તકો ૪૮૬૧૨૦૦૦	શ્રી જ્ઞાન આતે લેણાં ડેડસ્ટોક, લાઇસન્સી,
	જ્યાવવા સિરીઝ સંસ્કૃત વગેરે.	જ્યાતાં પુસ્તકો, વેચાણ પુસ્તકો,
૩૫૬૫૧)	શ્રી ગુરુરાતી સિરીઝ.	જ્યાવવાના કાગળા વગેરે.
૪૧૮૧॥	જ્યાપખાના દેવા	જ્યાપખાના તથા ઝુફેલરોના ભાતા.
૬૧૮૦૨)-	સાધારણ મેઝ્યર શ્રી ચેટ્રન લાઇસ	શ્રી મકાન ભાતા.
	મેઝ્યર વગેરે.	૪૮૫૦૧॥
૫૦૦૦)	શેઠ બોગીલાલ લેફ્ટયર હોલ.	આત્માનંદ ભવન.
૨૧૭૨૪)	જ્યાનિત તથા ફોંડો.	૩૭૩૩૦॥
૫૬૮૪॥	સરારી ટેવું.	૩૪૮૦॥
૨૦)	મેઝ્યરોના ભાતા.	શાહ નયુભાઈ દેવચંદ.
૩૭૮)ના	ઉઅળેક તથા લાઇસન્સીના ડિપોઅન્ટ.	૪૨૦૫૪॥
<hr/>		
૧૮૬૮૮૫૮)॥		એ. બી. સી. એંક દાવા ખરચ.
	૩૬૬૬૪૪॥	શરારી ભાતા તથા બોન્ડો, એન્કો ભાતે.
	૬૪॥	મેઝ્યરોના ભાતા.
	૫૮૬૧	ઉઅળેક ભાતા.
	૩૧૩)॥	પુરાત સં. ૨૦૦૫ ના આસો વહી ૦))
<hr/>		
૧૮૬૮૮૫૮)॥		

योजनामां.

सं. २००८ नी सावधामा श्री सोमप्रभाचार्यैकृत श्री सुभितिनाथ प्रभु चरित्र सचित्र अथ साक्षेषां
उपर पाना थे, जेनी किंमत इ. अगीवार इपीवा किंमत थे, ते साथे श्री कथारत्न डाप अंथ
भीने लाग जेनी किंमत ७ इपीवा सुमारे थे. ते अने ग्रंथी इ. १७) नी किंमतना थे जे ने
अमारा लाई मेघरो छे अने नवा थनार मेघरोने बेट आपवानो निर्णय थाई गये छे. (साथे
गुड कृपाथी कहाय आथिंक सहाय सभाने डाई नवा अंथ माटे भणी जय अने दरम्यानमां ते पञ्च
छपाई जय तो थयेवा अने नवा थनार लाई मेघरोने तेना पञ्च बेटो। लाभ निरेव भणी जय.
जेथी स्थितिसंपन्न बहेनो तथा अंधुओ आ सावधामां नवा लाई मेघर थाई लाभ लेवा सुक्ता
जेवुं नयो,

आवो बेटो अंथनो लाभ बीज डाई संख्याए आप्यो नयो, अने आपी शक्ती नयो.

श्री पार्थ्यनाथ प्रभु (सचित्र) चरित्र.

परमात्मा श्री पार्थ्यनाथ प्रभु चरित्र सचित्र (किंमत इ. १३)

आ अथ सं. २००५ नी सावधामां जे बेट आपवानो हो, ते अमारा भानवांता मेहून सुहेंगो
अने लाई मेघरोने बेट आपवामां आवेल छे, अने ते सावधामा नवा थनारा लाई मेघरोने बेट
आपवानो माटे नडी करेल छेल्वी मुहल सुधीमां थेवां नवा थनार सब्जोने बेट पञ्च आपवामां आवेल पञ्च छे.

हुवे आ सं. २००६ नी साव यालती होवाथी आ सावधामां चार अंथो बेट आपवानी
झडेर भागर धरी वर्खत आपवामां आवेल छे, तेमज आत्मानंद प्रदायामां नवा थनार लाई मेघरोने
पञ्च तो चारे ग्रंथी बेट आपवानी पञ्च सुयो। अपायेव छे, छाँ आ श्री पार्थ्यनाथ प्रभु चरित्र सचित्र,
झूंदर, आकर्षक अने आत्मकल्याण साधनाइ होवाथी, जेन समाजमां ग्रिय थाई पठवाथी, ते ७ अंथ
आ साव (हालमां) नवा लाई मेघर थवानी धृष्टिवाणी बेत अंधुओ अने बहेनो (गर्छ सावधामा ज)
बेट अपायेव ते उपरोक्त चरित्र अंथ बेट मंगावे छे, ए धाराधीरण प्रमाणे अने सामान्य रीते पञ्च
आगला वर्षोनी बेट अपाई शेष नडी; कारण ते जानभातो दोष आपवार लेनारने पञ्च लागे तेम
छे; परंतु नवा थनार लाई मेघरोनी अंथनी प्ररांसा जाण्हुने-वांचवा आत्मकल्याण साधन धगा पत्रो
अमारा उपर आवेल होवाथी तमन्ना जेवाई छे, जेथी सभा एवा हराव पर आवी छे, के हुवे पछी नवा
थनारा लाई मेघर अंधुओने खास आ चरित्र वांचवा भाटे लेनानी जरूर ज होय तो
स्थितिकमां हुये तां सुधीमां इ. १०२) लाई मेघर झीना तथा इ. ७) श्री पार्थ्यनाथ प्रभु
चरित्रना भणी इ. १०८) भाक्ती आपी तो आ सावधामा बेट आपवामा चास ग्रंथी साथे
ते पञ्च भाक्ती आपवामां आवयो.

आगली डाईपञ्च सावधामां बेट अपायेवां डाईपञ्च अंथनी बेट माटेनी मांगणी नवा थनारा
सब्जोओ नडी करवा नग्र विनांति छे.

बीज वर्गनो लाई मेघरोने आ तथा धारा ग्रंथी धारा मुन्हाय बेट आपवामा आवयो.

Reg. No. B. 314

આ અંક સાથે ગયા વર્ણનો લિપીઈ સાથે દાખલ કરેલ છે વાચકવર્ગને મનતપૂર્ણક
વાચવા નામ સુચના છે.

આમારા માનવંતા લાઇફ, મેળખરેને નામ સુચના.

ગયા અંકમાં જાણ્યાં : પ્રમાણે આ સાલના બેટના શ્રી દમયંતી ચરિત્ર સચિત્ર વગેરે ચાર
અંથાં કિંમત રૂ. ૧૩-૮-૦ ના પોરટ પૂરતા વી.૦ પી.૦ થી અધારગમ બેટ મોકલાઈ ગયેલ છે, જેથાં
જેઓ બંધુ બંધેને ન મળ્યા હોય તેમણે અમેને સત્ત્વર લખી જણાવું.

બાવનગરના લાઇફ મેળખર સાહેમો એ.ન:લઈ ગયા હોય તેઓ સાહેમે સભાયેથી સત્ત્વર લઈ જવા.

જીજા વર્ગના અહિં તેમજાહાર ગામના લાઇફ મેળખર બંધુઓએ એ ઇપોયા ઉપરાંતની કિંમતના
અંથોમાં બંધે ઇપીયા કરી બાકીની કિંમતે અને એ ઇપીયા ઓછી કિંમતનાણ મૃત્તી મંગાવી લેવા-
લઈ જવા નામ સુચના છે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના આહુકેને નામ સુચના.

આપને પુસ્તક જીવન (સં. ૨૦૦૬ ના શાબ્દાની સં. ૨૦૦૭ ના અશાઢ માસ એક વર્ષ)ની બેટની
સુક શ્રી ઘાસદ્રી જૈન સ્વીરત્ના ભાગ ૨ ને (કિંમત એ રૂપીયાની) આપવાનો નિર્ણય થયેલ છે, જે
અશાઢ માસમાં લવાજમ અને પોરટેજ પૂરતા વી. પી.થી બેટ મોકલવામાં આવશે. લવાજમ જેમતું આવેલ
દરો તેમને પોરટેજ પૂરતા વી. પી.થી બેટ મોકલીશું. આત્માનંદ પ્રકાશના આહુકેને અત્યાર સુધી બેટ આપેલા
સુંદર અંથોની નામાવલી આ અંથાં પાછળના ભાગમાં આપેલ છે, જેથો નવા ગ્રાહકો થનારને માસિક સાથે
કેવા સુંદર અંથો દરવરેં બેટ આપાય છે તે જાહી જૈન બંધુઓને આદક થવા સુચના કરીએ છીએ.

આવતા પર્યુષથી સુધીમાં નવા થનારાં (૧) લાઇફ મેળખરેને ઉપરોક્ત શ્રી દમયંતી
ચરિત્ર વગેરે ચાર ચાર અંથાં રૂ. ૧૩-૮-૦ ની કિંમતના બેટ આપવામાં આવશે. જીજા
વર્ગમાં દાખલ થનારને ધારા પ્રમાણે બેટ આપવામ આવશે.

૧ મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર.

શ્રી માહિયદેવસૂરિ વિરચિત મૂળ ઉપરથી અનુવાદ. સચિત્ર.

પૂર્ણનો પૂર્યયોગ અને શાલતું માહાત્મ્ય કંતી શાલમયંતીમાં અસાધારણ હતું, તેનો શુદ્ધ અને
સરલ ભાષામાં અનુવાદ કરવાની અમારા તરફથી માહાશનતું કાર્ય થડ કરેલ છે. આ અનુપમ રચનામાં
મહાસતી દમયંતીના અસાધારણ શીખ મહાત્મ્યના પ્રભાવવિના ચ્યામટકારિક અનેક પ્રસંગે, વર્ણનો
આવેલ છે, સાથે નળજાળ પ્રયોગ અપૂર્વ પતિર્ભિકન, કંતી દમયંતી સાસરે સીનાવતાં માઝાપે : આપેલી
સેનેરી શિખામણો, જુગારથી, કંતી આનાભરાણી, ધૂતું જનની ધૂર્તતા, પ્રતિદ્વાપાલન, તે વખતના
રાજ્યનીતિ, કંતી દમયંતીએ વન નિવાસના વખતે, આવતા સુખ દુઃખે વખતે ધીરજ, શાંતિ રાખી
અને તે વખતે કેટલાયે મનુષ્યોને ધર્મ પરમાત્માનું દેતેની ભાવભરીત નોંધ, તેમજ પુષ્યશલોક નળજાળના
પૂર્ણના અસાધારણ મહેાટા પુર્યધંધના યોગે તેમના માહાત્મ્ય, અદ્ભુત, તેમના નામ રમણ્યથી
મનુષ્યોને થતા લાભો પગેરેનું અદ્ભુત પઠન પાઠન કરવા જેવું વર્ણન આચાર્ય મહારાજે આ અંથમાં
આપ્યું છે. જીજા અંથર્ગત સુભોધક કથાઓ પણ આપવામાં આવેલી છે. ફાર્મ ૩૬ પાના ૩૧૨
સુંદર અદ્ભુતો, સુંદર બાહ્યાંગ કરત જોકટ સદિત કિંમત રૂ. ૭-૮-૦ પેરેટ ૧૧ હુદ્દું.